Nr. 2. Kraków, dnia 29 lutego 1924 r. Rocznik XLV.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Kraków, Sekretarjat prezydjalny Magistratu.

Przedpłatę przyjmuje wyłącznie Administracja „Dziennika Rozporządzeń“, która wynosi w Krakowie za pojedynczy egzemplarz 1 Złp., z opłatą pocztową o 20 groszy więcej.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenia i Rozporządzenia.

Kraków, dnia 31 stycznia 1924 r.

Opłaty gminne od środków przewozowych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości następujący statut w przedmiocie gminnych opłat od środków przewozowych w Krakowie, uchwalony dnia 30 listopada 1923 r. przez Radę miasta Krakowa.

Art. I.

Na zasadzie § 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. poz. 747 Nr. 94 Dz. U. R. P. ustanawia się w mieście Krakowie następujące opłaty na rzecz funduszu miejskiego od środków przewozowych utrzymywanych i używanych w mieście Krakowie.

Opłaty te dalej wyszczególnione Magistrat uchwałą z dnia 4 stycznia 1924 r. zwaloryzował zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. L. 127 biorąc za podstawę kurs przeciętny z kwartału ostatniego 1 fr. = 300.000 Mkp.

A. 1) od doróżki jednokonnej . . . 3,600.000 Mkp.
2) „ „ dwukonnej . . . 6,000.000 „
3) „ powozu prywatnego (od zaprzęgu)
a) jednokonnego . . . . 10,000.000 „
b) dwukonnego . . . . 15,000.000 „
4) od doróżki automobilowej lub automobilu do jazdy wynajmowanego . . . . 12,000.000 „
5) od omnibusu konnego . . . 5,000.000 „
6) od omnibusu automobilowego 24,000.000 Mkp.
7) „ automobilu prywatnego:
a) o sile do 30 koni . . . . . . 36,000.000 „
b) „ „ od 30 do 45 koni . . . 50,000.000 „
c) „ „ od 45 koni zwyż . . . 80,000.000 „
8) od omnibusu automobilowego do perjodycznego przewozu osób między Krakowem a inną miejscowością od 1 wozu z kołami gumowemi . . . . . . 24,000.000 „
9) od motocyklów . . . . 10,000.000 „
10) „ wozu ciężarowego . . . . 6,000.000 „
11) „ „ meblowego od pierwszego . . . . 10,000.000 „
„ każdego dalszego po . . . 5,000.000 „
12) „ automobilu ciężarowego z kołami gumowemi
a) o pojemności do 2 ton włącznie 9,000.000 „
b) „ „ od 2 ton do 3 ton 18,000.000 „
c) „ „ ponad 3 tony . 36,000.000 „
13) od każdej przyczepki do automobilu ciężarowego z kołami gumowemi połowę należytości wozu motorowego.

B. Środki przewozowe przemysłowców do rozwozu własnych towarów.
14) od wozu jednokonnego . . . 5,000.000 Mkp.
15) „ „ dwukonnego . . . . 8,000.000 „
16) „ automobilu z kołami gumowemi
a) do 2 ton . . . . 6,000.000 „
b) od 2 do 3 ton . . . . 12,000.000 „
c) „ 3-ech wyżej . . . . 18,000.000 „
17) od każdej przyczepki do wozu automobilowego połowę należytości wozu motorowego
18) od wozu meblowego (obcego) używanego tylko chwilowo w mieście . . . . 3,000.000 „

O ileby do obrotu dopuszczono wozy automobilowe o kołach bez gum, odnośna opłata podwyższa się o 100%.

Art. II.

Powyższe opłaty wymierza Magistrat a mianowicie pod A) przy udzieleniu odnośnego uprawnienia przemysłowego, zaś opłaty pod A) — — — 7 i pod B) po zgłoszeniu odnośnego środka przewozowego. Wszystkie te opłaty z wyjątkiem poz. pod B) 18 należą się już od półrocza, w którem środek przewozowy został puszczony w ruch. Opłata wymieniona w Art. I. pod B) 18 należy się z dniem, w którym obcy wóz meblowy nadszedł do Krakowa.

Art. III.

Opłaty należy uiszczać w Kasie miejskiej w dwu półrocznych ratach z góry, t. j. w dniu 1 stycznia oraz w dniu 1 lipca każdego roku.

O ile środek przewozowy puszczony został w ruch w ciągu półrocza, opłatę uiścić należy za całe półrocze, a to w terminie dni 14-tu po otrzymaniu wezwania do zapłaty. Opłaty w art. I. pod B) 18 wymienione uiszczać należy w Kasie miejskiej równocześnie ze zgłoszeniem obcego wozu meblowego. O ile zaś obcy wóz meblowy pozostaje w mieście dłużej jak miesiąc, opłatę uiścić należy w terminie dni 3-ech po rozpoczęciu każdego miesiąca.

Opłata nieuiszczona do dni 14 po dniu płatności ściągniętą będzie przez Magistrat w drodze egzekucji politycznej wraz z odsetkami i karami za zwłokę oraz kosztami egzekucyjnemi według przepisów zawartych w ustawie o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych z dnia 9 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189 i z dnia 24 października 1923 r. Dz. U. Rzp. Nr. 112, poz. 891 a to w myśl art. 56 ustawy z 19 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. Nr. 94.

Art. IV.

Każdy posiadacz środka przewozowego w art. I. pod B) wymienionego, obowiązany jest zgłosić tenże pisemnie do Magistratu zaraz po puszczeniu go w ruch. Wymieniony zaś pod B) 18 wóz meblowy obowiązany jest zgłosić spedytor, względnie osoba, pod której adresem taki wóz nadesłany został i to zaraz po odbiorze wozu meblowego.

Po wejściu w życie niniejszego statutu wszyscy właściciele środków przewozowych w art. I. wymienionych, którzy dotychczas nie zgłosili swych środków przewozowych podlegających opłacie gminnej, obowiązani są w terminie, który Magistrat wyznaczy zgłosić pisemnie w Magistracie swoje środki przewozowe celem wymiaru opłaty.

Wydanie przepisów wykonawczych należy do Magistratu, a właściciele środków przewozowych winni się do tych przepisów wykonawczych zastosować.

Art. V.

Każdy właściciel pojazdu względnie środka przewozowego powinien posiadać książeczkę kontrolną względnie także tabliczkę zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego. Książeczki kontrolne obejmować będą imię i nazwisko posiadacza środka przewozowego jego adres, rodzaj, numer, wysokość rocznej opłaty i półrocze za które przypada opłata wraz z poświadczeniem na jej uiszczenie. Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, szofer, lub ciągnący wózek ręczny i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać. Magistrat reguluje kształt i format tych oznaczeń i ustanawia wysokość przypadających za nie należytości.

Art. VI.

Osoby działające w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia ulegną zgodnie z postanowieniami art. 62 do 66 ustawy z 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. Rzp. 94 karze na rzecz funduszu ubogich miejscowych w kwocie 20-krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej.

1) kara nie uwalnia płatnika od obowiązku zapłacenia opłaty,

2) współwinny podlega karze na równi ze sprawcą,

3) kto wezwany w charakterze świadka albo znawcy w zamiarze uwolnienia innej osoby od obowiązku płacenia powyższych opłat odmówi złożenia zeznania, lub złoży fałszywe zeznanie podlega karze pieniężnej do wysokości 30,000.000 Mkp.,

4) jeżeli strona nie zgłosi w ciągu dni 14 po doręczeniu zawiadomienia o karze, ustnie lub pisemnie żądanie rozpatrzenia sprawy w drodze sądowej — kara ulegnie wykonaniu,

5) kary pieniężne podlegają egzekucji na równi z opłatami,

6) karę pieniężną wymierzoną w razie niemożności ściągnięcia, zamieni Sąd powiatowy na karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy,

7) kary pieniężne wymierza Magistrat.

Art. VII.

Co do odwołania się od orzeczeń i zarządzeń Magistratu pod względem wymiarn i poboru, tudzież zwrotu opłat, obowiązują postanowienia Statutu gminnego.

Odwołanie się przeciw wymiarowi opłaty niema mocy wstrzymującej.

Art. VIII.

Wszystkie powyższe opłaty wymienione w art. I. ulegają zwyżce lub zniżce zgodnie z postanowieniami art. 10 ustawy z 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296.

Art. IX.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, tyczące się poboru przez gminę miasta Krakowa opłat placowego od dorożek i wozów ciężarowych, i rozporządzenie z dnia 25 października 1923 r. L. 9165/23 III c.

Ponieważ niniejszy statut wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1924 r., Magistrat na podstawie art. 4 zarządza co następuje:

1) Wzywa się wszystkich właścicieli środków przewozowych wymienionych od poz. 1—18, ponadto handlarzy koni, którzy dotąd nie zgłosili swoich środków przewozowych do wymiaru opłaty gminnej, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 lu-

tego br. zgłosili pisemnie w Magistracie posiadane środki przewozowe dla wymiaru opłaty gminnej.

Zgłoszenie winno nastąpić w formie podania (bez stempla), w którem należy wyszczególnić ilość środków przewozowych, ich rodzaj i dokładny adres właściciela środka przewozowego.

Do zgłoszenia środków przewozowych obowiązani są również ci właściciele tychże, którzy zgłosili już swe środki przewozowe i uiścili należną opłatę według dotychczas obowiązującego wymiaru, a to celem wymierzenia im dodatkowej opłaty według wymiaru ustanowionego obecnem rozporządzeniem.

2) Jednocześnie Magistrat oznajmia, że należytości za wydanie książeczki kontrolnej opłaty gminnej od środków przewozowych, względnie należytości za druk i oprawę tejże książeczki, oraz za wydanie tabliczki porządkowej dla każdego środka przewozowego, — będą również odpowiednio podwyższone, a do uiszczenia tak podwyższonych należytości (względnie nadwyżek już uiszczonych należytości z tego tytułu) będą obowiązani także wszyscy ci właściciele środków przewozowych, którym wydano już książeczki kontrolne i tabliczki porządkowe.

Książeczki kontrolne obejmować będą te same rubryki, jak wyszczególnione w poprzedniem tutejszem rozporządzeniu z dnia 21 czerwca 1921 r. L. 8162 III. a., t. j. imię i nazwisko posiadacza środka przewozowego, jego adres, rodzaj środka przewozowego, numer tegoż, wysokość rocznej opłaty, rok i półrocze, za które przypada opłata i poświadczenie Kasy miejskiej za uiszczenie opłaty.

Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, względnie szofer lub ciągnący wózek ręczny i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać.

3) Tabliczkę zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego, wyda posiadaczowi Kasa miejska przy uiszczeniu należnej opłaty.

Sposób oznaczenia tych tabliczek podano już w powołanem wyżej tutejszem rozporządzeniu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 28 stycznia 1924 r.

Taryfa opłat za czynności kominiarskie.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie po wysłuchaniu zdania Reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej oraz interesowanych stowarzyszeń, reskryptem z dnia 23 stycznia 1924 r. L. 350 VI. ex 1924 ustanowiło na podstawie § 51 ustawy przemysłowej na miesiąc styczeń 1924 r. następującą taryfę opłat za czynności kominiarskie, obowiązującą w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa:

1)	od jednej szuflady komina w domach parterowych.	83.000 Mkp.
2)	od jednej szuflady komina w domach I. piętrowych	115.000 „
3)	od jednej szuflady komina w domach II. piętrowych	140.000 „
4)	od jednej szuflady komina w domach III. piętrowych	167.000 Mkp.
5)	od szlągów do 2 m długości . .	125.000 „
	„ „ ponad 2 m długości	209.000 „
6)	od komina fabrycznego wolno stojącego bez względu na wysokość	2,857.000 „
7)	od komina używanego do centralnego ogrzewania (kaloryferów) bez względu na wysokość . . .	1,251.000 „
8)	od kominów masarskich, piekarskich, cukierniczych	416.000 „
9)	od szuflady komina kuchennej w zakładach publicznych, restauracjach, pralniach zawodowych koszarach wojskowych bez względu na wysokość	280.000 „
10)	od kominów służących dla ognisk stolarzy, bednarzy, kowali bez względu na wysokość	209.000 „
11)	od szuflady kominów, które na żądanie właściciela w specjalnie oznaczonym czasie mają być czyszczone bez względu na wysokość	313.000 „

Taryfa ustanowiona reskryptem Województwa z dnia 3 grudnia 1923 r. L. 8662 VI. traci moc obowiązującą.

Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie, który podać należy do Województwa w Krakowie w ciągu dni 14-tu licząc od dnia następującego po dniu doręczenia.

Powyższe zarządzenie Województwa Krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 5 lutego 1924 r.

Zaprowadzenie sądów przemysłowych.

OBWIESZCZENIE.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Skarbu reskryptem z dnia 12 stycznia 1924 r. Br. P. D. po myśli § 14 ustawy z dnia 27 listopada 1896 Nr. 218 Dz. u. p. o zaprowadzeniu Sądów przemysłowych o sądownictwie w sporach tyczących się pracy, nauki i najemnego w stosunkach przemysłowych, przyjmując opinję Sądu okręgowego w Krakowie i uwzględniając prośbę Prezydjum miasta Krakowa, przedłożyło do końca r. 1925 mandaty asesorów do Sądu Przemysłowego w Krakowie i ich zastępców, tudzież asesorów do Sądu Apelacyjnego, wybranych w r. 1921.

Powyższą decyzję Ministerstwa Przemysłu i Handlu powziętą w porozumieniu z wyżej wymienionemi Ministerstwami resortowemi, podaje się niniejszem do publicznej wiadomości wskutek reskryptu Województwa w Krakowie z dnia 22 stycznia 1924 L. VI—376 ex 1924.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 11 lutego 1924 r.

Podwyższenie opłat mytniczych.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na mocy art. 27 ustęp 3 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. U. Rz. P. przy uwzględnieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1923 Nr. 127 Dz. U. Rz. P. o waloryzacji dochodów publicznych, Gmina miasta Krakowa pobierać będzie, począwszy od dnia 12 lutego 1924 opłaty mytnicze w wysokości uchwalonej przez Komisję administracyjną, działającą z upoważnienia Rady miejskiej na posiedzeniu w dniu 28 grudnia 1923, lecz w myśl powyższej ustawy w częściowo zwaloryzowanych następujących kwotach:

1) od każdego zwierzęcia domowego, idącego luzem po . . . . 100.000 Mkp.
2) od każdego zwierzęcia domowego w zaprzęgu po . . . . 200.000 „
3) od automobilu osobowego lub ciężarowego, tudzież od wozu, doczepionego do automobilu po . . . . 1,000.000 „

Opłaty w podanej wysokości pobierane będą tylko przy wjeździe do miasta.

Przepisy, dotyczące uwolnienia od opłaty mytniczej pozostają niezmienione.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 15 lutego 1924 r.

Ujawnienie zapasów produktów powszechnego użytku.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie reskryptem z 31 stycznia 1924 r. L. 958 III. ex zarządziło na wniosek Magistratu na podstawie § 1 rozp. Min. z dnia 9 października 1923 r. Nr. 110 p. 875 Dz. U. P. ujawnienia zapasów pszenicy, żyta, mąki pszennej i żytniej, jęczmienia, owsa, cukru i tłuszczów jadalnych pochodzenia zwierzęcego.

Zgłaszaniu podlegają zapasy znajdujące się u osób trudniących się handlem, w składach fabrycznych, hurtownych i detajlicznych.

Obowiązek zgłaszania ciąży również i na tych, którzy przechowują u siebie zapasy należące do wyżej wymienionych osób, przyczem rozumieć pod tem należy osoby fizyczne i prawne a zatem przedsiębiorstwa bankowe, spedycyjne, lombardowe, młyny przyjmujące zboże do przemiału, organizacje lub domy handlowe tudzież komisenci przyjmujący towar do sprzedaży.

Zgłaszaniu nie podlegają towary leżące w składach tranzytowych nie przeznaczone do sprzedaży na rynku wewnętrznym.

Zgłoszeniu podlegają zapasy w ilościach nie mniejszych niż:

	Składy fabryczne i młyny	Hurtownicy	Detaliści
	ponad		
Pszenica, żyto, jęczmień, owies	100 ctn.	50 ctn.	5 ctn.
Mąka pszenna i żytnia	50 ctn.	25 ctn.	2 ctn.
Cukru	10.000 kg.	1.000 kg.	100 kg.
Tłuszcze jadalne pochodzenia zwierzęcego	—	1 000 kg.	50 kg.

Przez składy fabryczne rozumie się składy będące własnością fabryki, prowadzone na rachunek tejże, a pod składami hurtownymi składy prowadzące sprzedaż względnie hurtowną.

Dlatego składy sprzedające bezpośrednio indywidualnym konsumentom, chociaż prowadzą także i sprzedaż hurtowną zaliczać należy do detajlicznych składów.

Zgłoszenie obejmować ma zapasy wedle stanu z 1 marca 1924 r. a termin trwania obowiązku zgłaszania wyznacza się nieodwołalnie do 5 marca b. r.

Zapasy nabyte w terminie zgłaszania t. j. w czasie od 1—5 marca winny być również dodatkowo zgłoszone w nieprzekraczalnym terminie 48 godzin od dnia otrzymania względnie nabycia towaru, przyczem zwraca się uwagę, że zgłoszenie zapasów nie pozbawia bynajmniej posiadacza prawa sprzedaży zgłoszonych artykułów, lub innego rozporządzenia niemi.

Zgłoszenia zapasów uskutecznione przez strony bądź osobiście, bądź pocztą listem poleconym przyjmować będzie Komisarjat Targowy Magistratu (główny gmach, oficyny, parter) w terminie od 1 do 5 marca b. r.

Winni niestosowania się do postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani administracyjnie na podstawie ustawy o lichwie aresztem do 3 miesięcy i grzywny do 10.000 złp. lub jedną z tych kar.

Jednocześnie może być orzeczona konfiskata niezgłoszonych zapasów.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 15 lutego 1924 r.

Taryfa opłat kominiarskich.

OBWIESZCZENIE.

Województwo Krakowskie po wysłuchaniu reprezentacji miasta Krakowa, Izby handlowej i przemysłowej oraz interesowanych stowarzyszeń, reskryptem z dnia 5 lutego 1924 r. L. VI. 574 ex 1924, ustanowiło na podstawie § 51 ustawy przemysłowej

na miesiąc luty 1924 r. następującą **taryfę opłat za czynności kominiarskie** — obowiązującą w poszczególnych dzielnicach miasta Krakowa:

1)	od jednej szuflady komina w domach parterowych	202.000 Mkp.
2)	od jednej szuflady komina w domach I. piętrowych	280.000 „
3)	od jednej szuflady komina w domach II. piętrowych	341.000 „
4)	od jednej szuflady komina w domach III. piętrowych	407.000 „
5)	od szlągów do 3 metrów długości	305.000 „
	„ „ ponad 3 metry długości	509.000 „
6)	od komina fabrycznego wolno stojącego bez względu na wysokość	6,965.000 „
7)	od komina używanego do cetralnego ogrzewania (kaloryferów) bez względu na wysokość	3,060.000 „
8)	od kominów masarskich, piekarskich, cukierniczych	1,014.000 „
9)	od szuflady kominów kuchennej w zakładach publicznych, restauracjach, pralniach, zawodowych koszarach wojsk. bez względu na wysokość	683.000 „
10)	od kominów służących dla ognisk stolarzy, bednarzy, kowali bez względu na wysokość	509.000 „
11)	od szuflady kominów, które na żądanie właściciela w specjalnie oznaczonym czasie mają być czyszczone bez względu na wysokość	763.000 „

Taryfa ustanowiona reskryptem Województwa z dnia 23 stycznia 1921 r. L. 350/24/VI. traci moc obowiązującą.

Od tej decyzji wolno wnieść rekurs do Ministerstwa przemysłu i handlu w Warszawie, który podać należy do Województwa w Krakowie w ciągu dni 14-tu, licząc od dnia następującego po dniu doręczenia.

Powyższe zarządzenia Województwa Krakowskiego podaje się niniejszem do publicznej wiadomości.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 20 lutego 1924 r.

Stopa dodatku procentowego do państwowego podatku gruntowego.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości, że Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu reskryptem z dnia 25 stycznia 1924 r. Nr. S. M. 21/24 zatwierdziło na podstawie art. 14 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. Dz. u. Nr. 65, poz. 505 uchwałę Rady miasta z dnia 30 listopada 1923 r., którą ustanowiono od roku 1924 stopę procentowego dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego w mieście Krakowie, w wysokości 135% tego dodatku — z tem, że dodatek 45% ponad normę 90% będzie wymierzany od stawki podatku państwowego bez dodatku progresywnego.

Kraków, dnia 21 marca 1924 r.

Taryfa najętości za wywóz nieczystości kloacznych.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 17 stycznia 1918 r. L. 7912/918/I. b., ustanawia Magistrat następującą taryfę należytości za wywóz nieczystości kloacznych i pompowanie wody, oraz za dostarczenie robotników i furmanek przez Zakład czyszczenia miasta.

1) Za wypompowanie i wywóz nieczystości kloacznych opłacać należy:

a)	od 1 m³ w dzień	5·— złp.
b)	od 1 m³ w nocy	7·50 „
	2) Za wypompowanie wody z piwnic za jedną godzinę	14·— „
	3) Za dostarczenie robotników i furmanek przy ręcznem czyszczeniu dołów kloacznych, śluz, kanałów i innych pracach:	
a)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu powszednim	3·— „
b)	za jedną noc pracy robotnika w dniu powszednim	4·50 „
c)	za jeden dzień pracy robotnika w dniu świątecznym	6·— „
d)	za jedną furmankę przez cały dzień .	12·— „
e)	„ „ „ „ całą noc .	18·— „
f)	„ „ „ „ cały dzień świąteczny	24·— „
g)	za wiązkę siana lub słomy	1·— „
h)	za 100 kg. koksu	4·— „
i)	za użycie pieca koksowego	1·— „
j)	za użycie narzędzi, światła — 25% kosztów robocizny.	

Za roboty wykonane poza granicami miasta Krakowa taryfa ogólna o 50% wyższa od kosztów robocizny.

Należytości powyższe opłacać należy po myśli ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. ust. Rzp. Nr. 127, poz. 1044, w markach polskich według każdorazowego kursu franka złotego, ogłoszonego przez Ministerstwo Skarbu w „Monitorze Polskim".

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 21 lutego 1921 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 21 lutego 1924 r.

Taryfa za wywóz popiołu itp.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie uchwały Rady miasta z dnia 2 stycznia 1920 r. L. 193/20, ustanawia Magistrat następującą taryfę opłat za wywóz popiołu i zmiotków domowych.

1)	za wywóz jednej skrzynki o pojemności 100 litrów popiołu	—·15 złp.
2)	za wywóz jednego wozu popiołu . . .	4·50 „

3) za dostarczenie przez Zakład czyszczenia miasta naczyń do wynoszenia popiołu lub wydobywania z dołów dolicza się 10% do ogólnej sumy kosztów.

Należytości powyższe opłacać należy po myśli ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. Dz. U. Rzp. Nr. 127 poz. 1044 w markach polskich według każdorazowego kursu franka złotego, ogłoszonego przez Ministerstwo Skarbu w „Monitorze Polskim".

Taryfa niniejsza wchodzi w życie z dniem 21 lutego 1624 r. i obowiązuje aż do odwołania.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 21 lutego 1924 r.

Stała jednostka do obliczania danin komunalnych.

OBWIESZCZENIE.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 10 z roku 1924 ogłoszono pod poz. 134 rozporządzenie Ministerstwa Skarbu o zastosowanie stałej jednostki do obliczania danin komunalnych.

Na zasadzie tego rozporządzenia zmieniam niniejszem względnie uzupełniam moje rozporządzenie z 9 stycznia 1924 L. 14242/23 II. a. dotyczące waloryzacji miejskich podatków, opłat i należytości w sposób następujący:

1) Daniny zaległe pod koniec roku 1923 należy przerachować na franki złote według kursu franka z 1 stycznia 1924, wynoszącego 1,220.000 Mk. i tak zwaloryzowane przenieść do ksiąg biernych r. 1924. Zaległości, które u pojedynczych płatników nie dochodzą kwoty do 61.000 Mk., Kasa miejska odpisze i do ksiąg biorczych roku 1924 przenosić ich nie będzie z wyjątkiem grzywien administracyjnych, które według § 29 rozporządzenia Rady Ministrów z 21 styczną 1924 Dz. u. Nr, 9 poz. 89 bezwarunkowo mają być pobierane względnie ściągane, choćby nawet z przeliczenia marek na franki wynikały tylko setne lub dalsze części franka złotego.

2) Osoby, obowiązane do uiszczenia danin miejskich mogą wpłacać zaliczki na poczet tych danin. Kwoty, wpłacone z tego tytułu, mają być przy uiszczaniu danin uwzględnione według wartości franka złotego, miarodajnej w dniu uskutecznienia wpłaty zaliczki.

3) Księgowanie wpływów z danin komunalnych ma się odbywać we frankach złotych i w markach polskich przy równoczesnem zaznaczeniu wartości franka złotego.

4) Zwroty nadpłat danin komunalnych mogą być uskutecznione tylko na podstawie zarządzenia kompetentnego Wydziału Magistratu względnie Urzędu miejskiego w markach polskich na podstawie wartości franka złotego, miarodajnej w dniu zarządzenia zwrotu.

Wszelkie inne postanowienia mojego rozporządzenia z 9 stycznia 1924 L. 14542/23 II. a. pozostają nadal w mocy i nienaruszone.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 25 lutego 1924 r.

Podwyższenie opłat za użycie Rzeźni miejskiej etc.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Komisji administracyjnej Rady miasta z dnia 19 lutego 1924 r. pobierać będzie Magistrat, począwszy od dnia 1 marca, względnie 1 kwietnia 1924 r. aż do dalszego zarządzenia opłaty za użycie Rzeźni miejskiej, Chłodni miejskiej etc. w następującej wysokości:

I. Od 1 marca 1924 r.:

a) Opłaty za użycie Rzeźni miejskiej:

1) od bydła rogatego nad 400 kg. 5,500.000 Mkp.
2) „ „ „ „ 250 „ 4,500.000 „
3) „ „ „ „ 50 „ 3,500.000 „
4) „ „ „ do 50 „ 1,500.000 „
5) „ owiec, kóz, baranów . . . . . 1,500.000 „
6) „ nierogacizny:
a) do 60 „ 1,500.000 „
b) „ 150 „ 2,500.000 „
c) nad 150 „ 3,000.000 „

b) Opłaty za użycie przedchłodni miejskiej:

1) za użycie haka na dobę . . . . . 150.000 Mkp.
2) „ „ wózka na dobę . . . . 350.000 „

c) Opłaty za sterylizację mięsa:

1) świń, dotkniętych węgrzycą od każdej sztuki nierogacizny . 7,000.000 Mkp.
2) zwierząt, dotkniętych gruźlicą od każdej sztuki . . . . . 9,000.000 „

d) Opłata za użycie wolnej jatki do sprzedaży mięsa sterylizowanego z bydła lub nierogacizny od każdej sztuki 3,600.000 Mkp.

e) Opłaty za użycie Rzeźni m. poza godzinami:

1) przy biciu do 50 sztuk . . . 18,000.000 Mkp.
2) „ „ ponad 50 sztuk od każdej sztuki po . . . . . 360.000 „

II. Od 1 kwietnia 1924 r.:

Opłaty za solarnię skór:

Za użycie jedniego przedziału na solenie skór rocznie . . . 450,000.000 Mkp.

O tem zawiadamia się strony interesowane.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 26 stycznia 1924 r.

OBWIESZCZENIE.

A. Wykaz rzeczy znalezionych za miesiąc listopad i grudzień 1923 roku.

Art. 638 — 20 tysięcy marek niemieckich 2 fotografje i wyciąg z księgi ludności Anieli Jurczyk,
„ 739 — 5 kg. drutu żelaznego,
„ 741 — piłka nożna,
„ 742 — kołnierz futrzany,

Art. 743 — dłutko i wydrych,
„ 744 — torebka damska z pieniądzmi,
„ 745 — portfel z pieniądzmi Wiktorji Wyrwy,
„ 746 — 2 obrączki ślubne tombakowe,
„ 749 — 3 klucze,
„ 751 — chusteczka do nosa,
„ 757 — torebka damska,
„ 758 — kapelusz męski,
„ 760 — 2 kluczyki,
„ 761 — 2 kawałki skóry,
„ 762 — dowód osobisty Menaschego Ungera,
„ 764 — zegarek żelazny,
„ 765 — torebka damska z pieniądzmi,
„ 767 — scyzoryk,
„ 768 — klucz,
„ 769 — 2 kluczyki,
„ 773 — laska ze srebrną rączką,
„ 774 — koszyk,
„ 776 — pęk kluczy,
„ 779 — koszyk, kawałek łańcucha, kamizelka,
„ 780 — chustka i 410.000 Mkp.,
„ 781 — laska,
„ 782 — torba ceratowa,
„ 785 — czysta książka służbowa,
„ 786 — 5 kluczy,
„ 787 — torebka z pieniądzmi,
„ 789 — klucz,
„ 791 — portfel z pieniądzmi,
„ 792 — łańcuszek,
„ 793 — torebka damska,
„ 1480 — legitymacja tramwajowa Łucji Manderówny,
„ 8/24 — torebka damska,
„ 9/24 — łańcuszek damski,
„ 10/24 — torebka damska,
„ 10/24 — parasol,
„ 12/24 — sanki,
„ 14/24 — 4 kluczyki,
„ 17/24 — złoty kluczyk,
„ 28/24 — piłka nożna,
„ 30/24 — 2 klucze wertheimowskie,
„ 31/24 — klucz,
„ 33/24 — książka robotnicza Jana Kostucha,
„ 43 — kapelusz,
„ 312 — 1,000.000 Mkp.,
„ 10610 — 1,950.000 Mkp.,
„ 10956 — 35 Mkp.,
„ 19860 — 300.000 Mkp„
„ 10879 — 240.000 Mkp.,
„ 11888 — 500.000 Mkp.,
„ 12440 — 1,060.000 Mkp.

B. Przedmioty pozostawione u znalazców.

1) pompa skrzydłowa żelazna,
2) cwikier z futerałem,
3) legitymacja tramwajowa Pauliny Kuras.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów aby o ile mogą dowieść ich prawa własności zechcieli się zgłosić po odbiór tychże do biura Wydziału V. Magistratu oficyna I. piętro Nr. drzwi 27/ w godzinach urzędowych między 8 a 10 rano codzienie z wyjątkiem świąt i niedziel.

W razie przeciwnym przedmioty te wydane będą znalazcom i po upływie trzech lat przejdą na ich wyłączną własność lub też sprzedane będą w drodze licytacji w tym czasie, zaś przedmioty ulegające łatwo zniszczeniu j. n. p. części ubioru zostaną sprzedane w trzy miesiące po niniejszem ogłoszeniu.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 25 lutego 1924 r.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości następujący statut w przedmiocie gminnych opłat od środków przewozowych w Krakowie uchwalony dnia 30 listopada 1923 roku przez Radę miasta Krakowa:

§ 1.

Na zasadzie artykułu 27 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. poz. 747 Nr. 94 Dz. U. R. P. ustanawia się w mieście Krakowie następujące opłaty na rzecz funduszu miejskiego od środków przewozowych, utrzymywanych i używanych w mieście Krakowie za używanie i niszczenie dróg i ulic miejskich.

Uchwałą Magistratu z dnia 4 stycznia 1924 r. zwaloryzowane zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. L. 127 przy wzięciu za podstawę kursu przeciętnego z kwartału ostatniego 1923 r. 1 fr. złoty 300.000 Mkp.:

A. 1) od dorożki jednokonnej . . . . 12 fr.
2) „ „ dwukonnej . . . . 20 „
3) „ „ automobilowej lub automobilu do jazdy wynajmowanego . . 40 „
4) od omnibusu konnego . . . . 17 „
5) „ „ automobilowego . . . . 80 „
6) „ „ automobil. do perjodycznego przewozu osób między Krakowem a inną miejscowością od 1 wozu z kołami gumowemi . . . . 80 „
7) od wozu ciężarow. I. jednokonnego 20 „
II. dwukonnego . 27 „
8) od wozu meblowego od pierwszego . 33 „
od każdego dalszego po . . . . . . 17 „
9) „ automobilu ciężarowego z kołami gumowemi:
a) o pojemności do 2 ton włącznie . 30 „
b) „ „ od 2 ton do 3 ton . 60 „
c) „ „ ponad 3 tony . . . . 120 „
10) od każdej przyczepki do automobilu ciężarowego z kołami gumowemi połowę należytości wozu motorowego.

B. Środki przewozowe przemysłowców do rozwozu własnych towarów.

11) od wozu jednokonnego . . . . 17 fr.
12) „ „ dwukonnego . . . . . . 27 „
13) od automobilu z kołami gumowemi:
a) do 2 ton . . . . 20 „
b) od 2 do 3 ton . . . . 40 „
c) od 3 ton wyżej . . . . 60 „

14) od każdej przyczepki do wozu automobilowego połowę należytości wozu motorowego.
15) od wozu meblowego (obcego) używanego tylko chwilowo w mieście 10 franków.

O ileby do obrotu dopuszczono wozy automobilowe o kołach bez gum odnośna opłata podwyższa się o 100 procent.

§ 2.

Powyższe opłaty wymierza Magistrat, a mianowicie opłaty pod A. przy udzieleniu odnośnego uprawnienia przemysłowego, zaś opłaty pod B. po zgłoszeniu odnośnego środka przewozowego.

Wszystkie te opłaty z wyjątkiem poz. pod B. 15 należą się już od półrocza, w którem środek przewozowy został puszczony w ruch. Opłata wymieniona pod B. 15 należy się z dniem, w którym obcy wóz meblowy nadszedł do Krakowa.

§ 3.

Opłaty należy uiszczać w Kasie miejskiej, w dwu półrocznych ratach z góry tj. w dniu 1 stycznia, oraz w dniu 1 lipca każdego roku.

O ile środek przewozowy puszczony został w ruch w ciągu półrocza, opłatę uiścić należy za całe półrocze, a to w terminie dni 14 po otrzymaniu wezwania do zapłaty. Opłaty w § 1 pod B/15 wymienione uiszczać należy w Kasie miejskiej równocześnie ze zgłoszeniem obcego wozu meblowego. O ile zaś obcy wóz meblowy pozostaje w mieście dłużej jak miesiąc, opłatę uiścić należy w terminie dni 3-ch po rozpoczęciu każdego miesiąca.

Opłata nieuiszczona do dni 14-tu po dniu płatności ściągniętą będzie przez Magistrat w drodze przymusowej wraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych, według przepisów zawartych w ustawie z dnia 9 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 31 poz. 189 i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 4.

Każdy posiadacz środka przewozowego w § 1, pod B wymienionego, obowiązany jest zgłosić tenże pisemnie do Magistratu zaraz po puszczeniu go w ruch. Wymieniony zaś pod B/15 wóz meblowy obowiązany jest zgłosić spedytor, względnie osoba, pod której adresem taki wóz nadesłany został i to zaraz po odbiorze wozu meblowego.

Po wejściu w życie niniejszego statutu wszyscy właściciele środków przewozowych w § 1 wymienionych, którzy dotychczas nie zgłosili środków przewozowych podlegających opłacie gminnej, obowiązani są w terminie, który Magistrat wyznaczy, zgłosić pisemnie w Magistracie swoje środki przewozowe, celem wymiaru opłaty.

Wydanie przepisów wykonawczych należy do Magistratu, a właściciele środków przewozowych winni się do tych przepisów wykonawczych zastosować.

§ 5.

Każdy właściciel pojazdu względnie środka przewozowego powinien posiadać książeczkę kontrolną, względnie także tabliczkę zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego. Książeczki kontrolne obejmować będą imię i nazwisko posiadacza środka przewozowego, jego adres, rodzaj, numer, wysokość rocznej opłaty, rok i półrocze, za które przypada opłata wraz z poświadczeniem na jej uiszczenie. Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, szofer, lub ciągnący wózek ręczny i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać. Magistrat reguluje kształt i format tych oznaczeń i ustanawia wysokość przypadających za nie należytości.

§ 6.

1. Osoby działające w zamiarze uchylenia się od obowiązku płacenia ulegną zgodnie z postanowieniami art. 62 do 66 ustawy z 11/VIII. 1923 roku Dz. u. Rzp. Nr. 94, karze na rzecz funduszu ubogich miejscowych do wysokości 20 krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej.

2. Kara nie uwalnia płatnika od obowiązku zapłacenia opłat.

3. Współwinny podlega karze na równi ze sprawcą.

4. Kto wezwany w charakterze świadka albo znawcy w zamiarze uwolnienia winnej osoby od obowiązku płacenia powyższych opłat odmówi złożenia zeznania, lub złoży fałszywe zeznanie, podlega karze pieniężnej do wysokości 30.000 Mk.

5. Jeżeli strona nie zgłosi w ciągu dni 14-tu po doręczeniu zawiadomienia o karze, ustnie lub pisemnie żądania rozpatrzenia sprawy w drodze sądowej, kara ulegnie wykonaniu.

6. Kary pieniężne podlegają egzekucji na równi z opłatami.

7. Karę pieniężną wymierzoną w razie niemożności ściągnięcia, zamieni Sąd powiatowy na karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy.

8. Kary pieniężne wymierza Magistrat.

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru opłaty należy wnosić w terminie i trybie przewidzianym w artykule 48 ustawy z dnia 11/VIII. 1923 r. L. 94 Dz U. Rz. p.

§ 8.

Wszystkie powyższe opłaty wymienione w § 1, ulegają zwyżce lub zniżce zgodnie z postanowieniami art. 10 ustawy z 24/III. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1924 r. Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, tyczące się poboru przez Gminę miasta Krakowa opłat placowego od dorożek i wozów ciężarowych i rozporządzenie z dnia 25/X. 1923 r. L. 9165/23 III. c.

Ponieważ niniejszy statut wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1924 r., Magistrat na podstawie § 4, zarządza co następuje:

1. Wzywa się wszystkich właścicieli środków przewozowych wymienionych od poz. 1—15, którzy dotąd nie zgłosili swoich środków przewozowych do wymiaru opłaty gminnej, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 marca b. r. zgłosili pisemnie

w Magistracie posiadane środki przewozowe dla wymiaru opłaty gminnej.

Zgłoszenie winno nastąpić w formie podania (bez stempla), w którem należy wyszczególnić ilość środków przewozowych, ich rodzaj i dokładny adres właściciela środka przewozowego.

Do zgłoszenia środków przewozowych, obowiązani są również ci właściciele tychże, którzy zgłosili już swe środki przewozowe i uiścili należną opłatę według dotychczas obowiązującego wymiaru, a to celem wymierzenia im dodatkowej opłaty według wymiaru ustanowionego statutem.

2. Jednocześnie Magistrat oznacza należytość za wydanie książeczki kontrolnej dla opłaty gminnej od środków przewozowych, względnie należytość za druk i oprawę tejże książeczki w kwocie 10 groszy, oraz za wydanie zaliczki porządkowej z numerem dla każdego środka przewozowego w kwocie 50 groszy.

Książeczki kontrolne obejmować będą rubryki wymienione w § 5.

Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, względnie szofer lub ciągnący wózek ręczny i na każde wezwanie organa Magistratu lub Policji ją okazać.

3. Tabliczkę zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego, wyda posiadaczowi Kasa miejska przy uiszczeniu należnej opłaty.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 25 lutego 1924 r.

OBWIESZCZENIE.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości następujący statut w przedmiocie gminnych opłat od środków przewozowych, służących do osobistego użytku, uchwalony dnia 30 listopada 1923 r. przez Radę miejską i zatwierdzony przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu reskryptem z dnia 1 lutego 1924 r. Nr. Sm. 464/24:

§ 1.

Na zasadzie artykułu 20 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. poz. 747, Nr. 94 Dz. U. R. P. ustanawia się w mieście Krakowie następujące opłaty na rzecz funduszu miejskiego od środków przewozowych, utrzymywanych i używanych w mieście Krakowie.

Uchwałą Magistratu z dnia 4 stycznia 1924 r. zwaloryzowane zgodnie z ustawą z dnia 6 grudnia 1923 r. L. 127 Dz. U. R. P. przy wzięciu za podstawę kursu przeciętnego z kwartału ostatniego 1923 r. 1 fr. = 300.000 Mkp.

1) od wozu prywatnego (od zaprzęgu):

a) jednokonnego . . . . 33 fr.
b) dwukonnego . . . . 50 „

2) od automobilu prywatnego:

a) o sile do 30 koni . . . . 120 „
b) „ „ od 30 do 45 koni . . . . . . 161 „
c) „ „ od 45 koni wzwyż . . . . . 267 „

3) od motocyklów . . . . 33 „

§ 2.

Powyższe opłaty wymierza Magistrat po zgłoszeniu odnośnego środka przewozowego.

Wszystkie te opłaty należą się już od półrocza, w którem środek przewozowy został puszczony w ruch.

§ 3.

Opłaty należy uiszczać w Kasie miejskiej w dwu półrocznych ratach z góry t. j. w dniu 1 stycznia, oraz w dniu 1 lipca każdego roku.

O ile środek przewozowy puszczony został w ruch w ciągu półrocza, opłatę uiścić należy za całe półrocze a to w terminie dni 14-tu po otrzymaniu wezwania do zapłaty.

Opłata nieuiszczona do dni 14 po dniu płatności, ściągniętą będzie przez Magistrat w drodze przymusowej wraz z doliczeniem kosztów egzekucyjnych według przepisów zawartych w ustawie z dnia 9-go marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189 i odsetek za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie.

§ 4.

Po wejściu w życie niniejszego statutu wszyscy właściciele środków przewozowych w § 1 wymienionych, którzy dotychczas nie zgłosili swych środków przewozowych, podlegających opłacie gminnej, obowiązani są w terminie, który Magistrat wyznaczy zgłosić pisemnie w Magistracie swoje środki przewozowe celem wymiaru opłaty.

Wydanie przepisów wykonawczych należy do Magistratu, a właściciele środków przewozowych winni się do tych przepisów wykonawczych zastosować.

§ 5.

Każdy właściciel środka przewozowego powinien posiadać książeczkę kontrolną względnie także tabliczkę, zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego. Książeczki kontrolne obejmować będą imię i nazwisko posiadacza środka przewozowego, jego adres, rodzaj, numer, wysokość rocznej opłaty, rok i półrocze, za które przypada opłata wraz z poświadczeniem na jej uiszczenie. Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica i szofer — i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać. Magistrat reguluje kształt i format tych oznaczeń i ustanawia wysokość przypadających za nie należytości.

§ 6.

1) Osoby działające w zamiarze uchylania się od obowiązku płacenia ulegną zgodnie z postanowieniami art. 62 do 66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. 94 karze na rzecz funduszu ubogich miejscowych do wysokości 20-krotnej sumy opłaty utraconej lub na utratę narażonej;

2) kara nie uwalnia płatnika od obowiązku zapłacenia opłaty;

3) współwinny podlega karze na równi ze sprawcą;

4) kto wezwany w charakterze świadka albo znawcy w zamiarze uwolnienia innej osoby od obowiązku płacenia powyższych opłat odmówi złożenia zeznania, lub złoży fałszywe zeznanie podlega karze pieniężnej do wysokości 30.000.000 Mkp.;

5) jeżeli strona nie zgłosi w ciągu dni 14-tu po doręczeniu zawiadomienia o karze, ustnie lub pisemnie żądania rozpatrzenia sprawy w drodze sądowej — kara ulegnie wykonaniu;

6) kary pieniężne podlegają egzekucji na równi z opłatami;

7) karę pieniężną wymierzoną, w razie niemożności ściągnięcia zamieni Sąd powiatowy na karę pozbawienia wolności do 3 miesięcy;

8) kary pieniężne wymierza Magistrat.

§ 7.

Odwołania w sprawach wymiaru podatku opłaty należy wnosić w terminie i trybie, przewidzianym w artykule 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94.

§ 8.

Wszystkie powyższe oplaty wymienione w art. I. ulegają zwyżce lub zniżce zgodnie z postanowieniami art. 10 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 296.

§ 9.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem 1-go stycznia 1924 r.

Równocześnie traci moc rozporządzenie z dnia 25 października 1923 r. L. 9165/23/III. c.

Ponieważ niniejszy statut wszedł w życie z dniem 1 stycznia 1924 r. Magistrat na podstawie § 4 zarządza co następuje:

1. Wzywa się wszystkich właścicieli środków przewozowych, wymienionych wyżej, ponadto handlarzy koni, którzy dotąd nie zgłosili swoich środków przewozowych do wymiaru opłaty gminnej, aby w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 marca 1924 r. zgłosili pisemnie w Magistracie posiadane środki przewozowe dla wymiaru opłaty gminnej.

Zgłoszenie winno nastąpić w formie podania (bez stempla), w którem należy wyszczególnić ilość środków przewozowych, ich rodzaj i dokładny adres właściciela środka przewozowego.

Do zgłoszenia środka przewozowego obowiązani są również ci właściciele tychże, którzy zgłosili już swe środki przewozowe i uiścili należną opłatę według dotychczas obowiązującego wymiaru, a to celem wymierzania im dodatkowej opłaty według wymiaru ustanowionego obecnym statutem.

2. Jednocześnie Magistrat oznacza należytość za wydanie książeczki kontrolnej dla opłaty gminnej od środków przewozowych, względnie należytość za druk i oprawę tejże książeczki w kwocie 10 groszy oraz za wydanie tabliczki porządkowej z numerem dla środka przewozowego w kwocie 50 groszy.

Książeczki kontrolne obejmować będą rubryki wymienione w § 5 statutu.

Książeczkę kontrolną winien zawsze mieć przy sobie woźnica, względnie szofer i na każde wezwanie organu Magistratu lub Policji ją okazać.

3. Tabliczkę, zawierającą numer porządkowy i oznaczenie środka przewozowego wyda posiadaczowi Kasa miejska przy uiszczeniu opłaty.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa.

Kraków, dnia 27 lutego 1924.

Podwyższenie opłaty gminnej od piwa, wina i miodu.

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Rady miasta z dnia 30 listopada 1923 gmina miasta Krakowa pobierać będzie, począwszy od dnia 3 marca 1924 opłatę gminną od piwa, wina i miodu w wysokości $30^{0}/_{0}$ podatku państwowego, a mianowicie:

a) od piwa jakiegokolwiek gatunku z wyłączeniem porteru i piwa angiel. po 10.000 Mk od litra,
b) „ „ „ „ „ 20.000 „ „ „
c) „ wina w beczkach i we flaszkach . . . . . . „ 300.000 „ „ „
d) „ wina musującego kraj. „ 600.000 „ „ „
e) „ „ „ zagran. „ 1000.000 „ „ „
f) „ „ owocowego . . . „ 50.000 „ „ „
g) „ miodu do picia . . . „ 50.000 „ „ „
h) „ „ przy produkcji . „ 100.000 od 1 kg. miodu praśnego, lub cukru, użytego do wyrobu.

Wymienionej, podwyższonej opłacie podlegają wszystkie zapasy powyższych trunków, dlatego wszystkie osoby, które w dniu 3 marca br. posiadać będą jakiekolwiek zapasy wspomnianych napojów, obowiązane są donieść o tem pisemnie w terminie dni 3 Administracji akcyzy, ul. Kopernika 1, podając ich ilość i miejsce przechowania, a to celem przeprowadzenia kontroli przez organa akcyzowe, którym należy dozwolić wstępu do odnośnych lokali i udzielić potrzebnej pomocy przy badaniu.

Od zgłoszonych i sprawdzonych zapasów wymierzy Administracja akcyzy dodatkową opłatę, którą uiścić należy w Kasie Administracji akcyzy w terminie dni 8.

Potrzebnych do zgłoszenia druków dostarczy Administracja akcyzy.

Zaniedbanie zgłoszenia lub podanie fałszywych dat, pociągnie za sobą karę, przewidzianą w art. 62 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Nr. 94 Dz. u. Rzp.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 9 lutego 1924.

Regulamin dla handlu pieczywem.

Ze względów sanitarnych, Magistrat postanawia: Gatunki handlowe pieczywa, dopuszczone do handlu i sprzedaży.

§ 1. Przez mleko dopuszczane do targu i sprzedaży rozumieć należy mleko krów po całkowitem ich wydojeniu w okresie normalnej mleczności.

Mleko otrzymywane z innych zwierząt domowych np. kóz, owiec, sprzedawać wolno tylko pod nazwą „mleka niezbieranego“, lub „pełnego“ i „mleka zbieranego“ lub „chudego“, nadto mleko kwaśne, maślankę, śmietankę i śmietanę.

„Mleko niezbierane, czyli pełne“, jestto mleko otrzymane przez całkowite wydojenie wymion krowy, niezmienione do którego nic nie dodano, któremu prócz zanieczyszczeń nic nie ujęto.

Mleko to powinno z reguły posiadać przynajmniej 3% tłuszczu.

Gdy zawartość tłuszczu jest mniejsza niż 3% wskazaną jest próba stajenna. W wypadkach wątpliwych próbę tą wykona się ile możności w 24 godzinach, najpóźniej zaś do dni 3-ch po poborze próby mleka nasuwającej wątpliwości; z czynności tej spisze się protokół. Przy pobieraniu próby stajennej:

a) pobierze się mleko z tych samych krów;

b) tego samego udoju, z którego pochodzi mleko kwestjonowane.

Koszta złączone z wykonaniem próby stajennej, nałoży się na producenta mleka, któremu udowodniono fałszowanie mleka, które dało powód do podjęcia próby stajennej. „Mlekiem chudem“ czyli „zbieranem“ jest wszelkie mleko, któremu odebrano tłuszcz swoisty, czyli śmietankę. Mieszaniny mleka niezbieranego z mlekiem zbieranem uważane będą za „mleko chude“ czyli „zbierane“.

§ 3. Mleko dostarczone do miasta Krakowa w stanie świeżym winno wytrzymać próbę z 68% procentowym alkoholem.

§ 4. Mleko kwaśne i śmietankę należy przy sprzedaży odpowiednio oznaczyć. Wyrób ich, oraz śmietanki i śmietany z mleka wymienionego w § 6 jest niedozwolony.

§ 5. Zwykła śmietanka kawowa zawierać winna najmniej 9%, zaś śmietanka kremowa najmniej 22% tłuszczu.

Mleko wzbronione w handlu.

§ 6. Zabrania się wprowadzania do miasta Krakowa i sprzedaży mleka, które bądź przez pochodzenie swe, bądź przez swe własności, bądź też przez manipulacje z nim dokonywane zaszkodzić może zdrowiu ludzkiemu i nie posiada właściwej wartości odżywczej.

W szczególności zabrania się wprowadzania do miasta:

a) mleka otrzymanego na 3 dni przed ocieleniem, oraz do dni 6 po ocieleniu;

b) mleka z krów dotkniętych wąglikiem zarazą płucną, wścieklizną, ospą, żółtaczką, ostrem zapaleniem kiszek (biegunką), zapaleniem wymion, zatruciem krwi, gnilnem zapaleniem macicy i innymi chorobami nadto z krów, z których nie odeszło łożysko (miejsce), jakoteż i z tych, które chorują na upławy z części rodnych;

c) mleka z krów leczonych środkami trującymi, przechodzącymi do mleka, n. p. arszenikiem, emetykiem, opium, terpentyną i t. p.;

d) mleka z krów co do których wiadomo właścicielowi obory, lub pobierającemu z niej handlarzowi, że cierpią na gruźlicę wymion, lub ogólną, połączoną z ogólnem wychudzeniem zwierząt, lub biegunką;

e) mleka, śmietanki i śmietany zafałszowanych przez odjęcie tłuszczu swoistego, zaprawienie wodą, maślanką, serwatką, mąką, klajstrem, mlekiem kwaśnem, sodą i innemi środkami konserwującemi, zanieczyszczonego, oraz tak zwanych „spółek“ tj. mieszaniny mleka wieczorowego zbieranego z mlekiem niezbieranem rannem;

f) mleka czerwonego, niebieskiego, żółtego, zawierającego pieśń gorzkiego, o zapachu gnilnym, śluzowatego, zawierającego krew płynną, lub skrzepłą, jakoteż mleka zepsutego na inny sposób.

Mleko z krów dotkniętych chorobą pyska i racic, wolno wprowadzać do miasta tylko w stanie przegotowanym, pasteuryzowanym lub wyjałowionym i tylko jako takie wolno sprzedawać.

Naczynia i miary.

§ 7. Naczynia używane przy sprzedaży targowej i w handlu odnośnym mleka zbieranego mają zawierać opaskę barwną barwy niebieskiej, szerokości najmniej 3 cm. obiegającą naczynie wokoło tuż pod szyjką. Opaska ta ma być trwałą, z naczynia nieprzenośną, a w miarę zużycia uzupełnianą.

§ 8. Naczynia z mlekiem używane przy sprzedaży w sklepach mleczarskich, mają posiadać napisy nieusuwalne i wpadające w oko, określające gatunki mleka, jakie w nich są zawarte, np. „mleko niezbierane“, „mleko zbierane“, „śmietanka“, „mleko kwaśne“.

§ 9. Do przechowywania przewozu i rozsprzedaży mleka nie wolno używać naczyń, które udzielić mu mogą składników obcych, w szczególności zaś szkodliwych zdrowiu. Zabrania się przeto używania naczyń i miar miedzianych, mosiężnych, cynkowych, żelaznych, zardzewiałych, niepobielanych lub o pobiale zawierającej ponad 1% ołowiu, glinianych o takimże pobiale, nadto drewnianych i nieczystych.

§ 10. Do zatykania, przykrywania, oraz uszczelniania tych naczyń, nie wolno używać: słomy, siana, liści, szmat, kołków drewnianych, karpieli, mydła, ciasta, chleba i t. p. Natomiast wolno do tego celu używać tylko zatyczek i przykryw metalowych i glinianych z takiego materjału, który dopuszczony jest do wyrobu naczyń mleczarskich, a do uszczelniania wolno używać tylko gumy, niezawierającej ołowiu, wałków z czystego, białego papieru, oraz czystych, białych szmatek płóciennych.

§ 11. Nie wolno przechowywać mleka w naczyniach otwartych.

§ 12. Używanie naczyń i miar mleczarskich do innych celów jest wzbronione.

§ 13. Miary używane do odmierzania mleka winny co do jakości materjału, z którego je wykonano, odpowiadać wymaganiom stawianym co do naczyń i mają posiadać nadto długie ucho, aby wykluczyć zupełnie możliwość stykania się z mlekiem rąk osoby mierzącej.

§ 14. Na wózkach służących do rozwozu mleka, należy dla miar umieścić skrzynkę szczelną, zabezpieczającą miary od zanieczyszczenia.

§ 15. Przy ulicznej sprzedaży mleka nie wolno obok naczyń z mlekiem nosić i wozić równocześnie naczyń z wodą, pomyjami i innymi odpadkami kuchennemi, jakoteż przedmiotów nieczystych, o zapachu wybitnym i skłonnych do rozkładu.

§ 16. Picie lub próbowanie mleka z naczyń mleko zawierających, lub z naczyń służących do mierzenia mleka, jest surowo wzbronione. Tak kupujący jak i sprzedający, ulegną w tym wypadku karze.

§ 17. Sprzedaż wyborowych gatunków mleka jak: „mleko dla niemowląt, mleko zdrowia“ i t. p. winno się odbywać tylko w naczyniach szklannych, bezbarwnych, przejrzystych, hermetycznie zamkniętych.

Sklepy z mleczywem.

§ 18. Sprzedaż mleczywa i przeróbka mleka odbywać się może jedynie w sklepach i lokalach oddzielonych od mieszkania, dopuszczonych na ten cel przez Magistrat. Przechowywanie mleka poza tymi sklepami i lokalami nie dozwolone. Sklepy te i lokale winny być stale utrzymywane we wzorowej czystości i dobrze przewietrzane.

§ 19. Obok mleczywa wolno w tych sklepach przechowywać, względnie trzymać na sprzedaż tylko mąkę, przetwory mączne, pieczywo, masło, tłuszcze jadalne, sery o słabej woni, jaja, miód, świeżą jarzynę, owoce, oraz drzewo, zaś inne środki spożywcze jedynie za szczególnem pozwoleniem Magistratu.

W sklepach i lokalach tych nie wolno bezwzględnie przechowywać i trzymać na sprzedaż towarów o silnej woni nieprzyjemnej, produktów fermentujących, pleśniejących, gnijących, serów o silnej woni, śledzi, nafty i t. p.

§ 20. Osoby trudniące się sprzedażą mleka winny posiadać ręce i ubranie czyste i dbać o bezwzględną czystość. Nie wolno zajmować się sprzedażą mleka osobom posiadającym rany, owrzodzenia na rękach, dotkniętych chorobami skórnemi, wstręt wzbudzającemi, chorobami zakaźnemi, otwartą gruźlicą, nosicielom zarazków (tyfus, cholera, dyfterja i t. p.) jak również osobom zajętym przy chorych na choroby zakaźne.

§ 21. Organom kontrolnym uprawnionym do kontroli targu mlecznego wolno mleko wprowadzane w handel poddawać badaniu, podejrzane o własności nieprawidłowej zajmować, ewentualnie niszczyć bez obowiązku wynagradzania strony za stratę.

§ 22. Osoby wykraczające przeciwko powyższym przepisom, o ile przekroczenie nie podpada pod przepisy ustawy karnej, lub ustawy z 16 stycznia 1896 r. Dz. U. P. Nr. 89 ex 1897 (o obrocie żywnością), będą karanie administracyjnie w myśl § 28 regulaminu targowego grzywnami do 200 złotych, a w razie niemożności uiszczenia grzywny, aresztem do dni 20 tu.

§ 23. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1924 r., w którym to dniu traci moc obowiązującą rozporządzenie Magistratu z dnia 24 września 1904 r. L. 66053, regulujące sprzedaż mleka.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Kraków, dnia 5 lutego 1924 r.

ROZPORZĄDZENIE.

Prezydenta miasta z dnia 14 lutego 1924 L. 2394/23 prez. w przedmiocie wykonania uchwały Rady miasta z dnia 7 lutego 1924 r. powziętej **w sprawie wprowadzenia nowej regulacji uposażeń pracowników miejskich.**

Wobec uchwalenia przez Radę miasta na posiedzeniu w dniu 4 lutego b. r. dla pracowników Magistratu oraz zakładów i przedsiębiorstw miejskich bezpośrednio przez Magistrat administrowanych zasad uposażenia ustalonych dla pracowników państwowych ustawą z 10 października 1923 Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924, polecam Biuru prezydjalnemu Magistratu, aby bezzwłocznie przystąpiło do wykonania powyższej uchwały, a to do ustalenia i obliczenia podstaw nowego uposażenia według norm powołaną na wstępie uchwałę Rady miasta ustanowionych oraz przepisów ustawy (art. 3 i 4 ust.) z dnia 9 października 1023, w szczególności zaś do ustalenia przypadających poszczególnym pracownikom miejskim grup i szczebli uposażenia (art. 98, 99 i 100 ust. z 9 października 1923), tudzież ustęp 3, 5, 6, 7 i 8 uchwały Rady miasta z 4 lutego 1924 r. przestrzegając przytem następujących zasad:

1. Obliczenie uposażenia dokonywać się ma dla każdego pracownika miejskiego osobno na sporządzonych do tego drukach, na podstawie aktów osobowych oraz dat zawartych w wykazach stanu osobowego utrzymywanych przez Biuro prezydjalne. Wygotowane przypomnienia urzędowe prześle Biuro prezydjalne miejskiej Izbie obrachunkowej dla sprawdzenia zarówno dat czasu służby jak i obliczenia punktów, a po sprawdzeniu i uzgodnieniu dat powyższych i wpisaniu przez miejską Izbę obrachunkową dat dotyczących stosunków rodzinnych i przysługujących na podstawie tychże punktów dodatku ekonomicznego, do zalikwidowania nowych poborów.

2. Podstawą do obliczenia szczebli w poszczególnych grupach uposażenia są lata służby policzone do wymiaru emerytury z wyjątkiem lat prezencyjnej służby wojskowej, oraz podwójnego policzenia lat służby wojennej. Służba wojskowa polska w czasie mobilizacji odbyta w toku służby gminnej policza się przy wymiarze i określeniu szczebli bez względu na to, czy odbyto ją na podstawie powołania przez państwo, czy w formacjach ochotniczych. Do policzenia na szczeble uwzględniona ma być w zasadzie służba już policzona do wymiaru emerytury. O ile jednak idzie o służbę w Gminie bezpośrednio przed uzyskaniem etatu odbytą w charakterze pomocnika kancelaryjnego, czy urzędnika kontraktowego, lub policzalną na zasadzie postanowień obowiązującego statutu emerytalnego obcą służbę państwową lub autonomiczną, należy przy policzeniu do szczebli uwzględnić pozostającym obecnie w służbie Gminy miasta Krakowa pracownikom czasokres policzony przy poprzedniej regulacji do wymiaru dodatku za wysługę lat w myśl uchwały Rady miasta z 11 listopada 1920 r., a lata służby prowizorycznej względnie obcej państwowej lub autonomicznej policzyć z urzędu do wymiaru emerytury, za strąceniem 3% wkładek od pierwszej etatowej płacy, obliczonej w myśl uchwały z 4 lutego 1924 roku. Do wymiaru szczebli nie policza się do czasu suspensji w toku postępowania porządkowego, lub dyscyplinarnego zakończonego terminem, czasu urlopu powyżej jednego roku. Wreszcie urzędnikom, którym wstrzymano bieg dodatku za wysługę lat z powodu niewykazania się dotychczas ze złożenia egzaminów przepisanych dla władz administracyjno-politycznych w Małopolsce, należy policzyć do wymiaru szczebli

jedynie czas do tego dnia kalendarzowego, w którym termin zakreślony im przez Prezydjum miasta do złożenia tych egzaminów minął. Ograniczenie to nie dotyczy wypadków, w których Prezydjum termin powyższy przedłużyło, a to do dnia tegoż przedłużenia, następnie wypadków, w których egzaminu nie zastrzeżono, wreszcie wypadków, w których złożenie egzaminów było z przyczyn od urzędników niezależnych, dotychczas niemożliwem.

3. Praktykanci wszelkich kategorji, którzy policzalnego czasu służby do emerytury nie mają — otrzymują uposażenie szczebla a) przysługującej im grupy uposażenia, ewentualnie zaliczenie im czasu służby odbytej do biegu i ustalenia szczebli uastąpi przy zamianowaniu ich urzędnikami stałymi, o ile przy nominacji tej nastąpi policzenie służby prowizorycznej do emerytury.

4. Przewidziany w art. 118 ustawy z dnia 9-go października 1923 r. dodatek wyrównawczy należy obliczać w ten sposób, że ma się porównać obliczone w markach polskich uposażenie przysługujące na zasadzie postanowień uchwały Rady miasta z 4 lutego 1924 (oraz przepisów ustawy państw. z 9 października 1923) na dzień 1 października 1923 z uposażeniem pobranem tegoż 1 października na zasadzie wówczas obowiązujących przepisów, a to przy wzięciu za podstawę płacy zasadniczej, dodatku za studja, dodatku za wysługę lat i dodatków drożyźnianych. Jeżeli z porównania okaże się, że w powyższem obliczeniu dotychczasowe uposażenie (tj. obliczone na zasadzie uchwały Rady miasta z dnia 11 listopada 1920 r. i dodatkowo do nich wydanych rozporządzeń) jest wyższa niżby na dzień 1 października 1923 r. przypadało wedle nowych przepisów, wówczas wynikającą różnicę przeliczyć należy na punkty, dzieląc otrzymaną resztę przez ustawową mnożną na dzień 1 października 1923 r. tj. przez kwotę 11.600 Mkp. przy zaokrągleniu ilorazu do pewnego punktu. Tak otrzymane punkty wliczyć należy następnie do uposażenia przypadającego wedle uchwały Rady miasta z 4 lutego 1924 roku a to na czas aż do uzyskania podwyższenia uposażenia drogą awansu, lub posunięcia do następnego szczebla płacy, w wysokości uposażenia pobieranego ostatnio.

5. Wysokość przewidzianych w art. VII. uchwały z 4 lutego 1924 dodatków, określić należy w punktach, których ilość oznacza kwota tychże wyrażona pierwotnie przy ustaleniu ich wysokości w koronach lub markach polskich, przyczem ułamki wynikłe z przeliczenia kwot rocznych na kwoty miesięczne, zaokrąglić należy do pełnego punktu.

6. Przewidziany w uchwale Rady miasta z dnia 1 czerwca 1911 r. dodatek 20% dla inspektorów policji budowlanej, oraz analogiczny dodatek lekarzy miejskich za pełnienie czynności w dwóch okręgach obliczać należy wedle szczebla a) uposażenia w dotyczącej grupie.

7. Dodatki ekonomiczne obliczyć należy wedle istniejących katastrów stanu rodzinnego, przyczem w przyszłości dodatki te przyznawać i zamykać będzie Prezydjum miasta przez Biuro prezydjalne szczegółowymi w każdym wypadku rozporządzeniami wydawanemi Głównej Kasie miejskiej. W poleceniach wypłaty nowych poborów dó Kasy zaznaczyć należy wyraźnie na których członków rodziny i do jakiego czasu pracownik ma prawo pobierać dodatki ekonomiczne. Daty powyższe wpisze miejska Izba obrachunkowa po ustaleniu tychże z Biurem prezydjalnem. Prawo do dodatku ekonomicznego na żonę przysługuje pracownikom miejskim jedynie w wypadkach, gdy żona pozostaje na wyłącznem utrzymaniu męża. Żony zajęte w służbie państwowej, samorządowej, przedsiębiorstwach prywatnych lub prowadzące własne przedsiębiorstwo uważa się po myśli rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 521 za pozostające na własnem utrzymaniu. Pasierby i dzieci przysposobione (adoptowane) uważa się na równi z dziećmi ślubnemi.

8. W razie sądowej seperacji małżeństwa, zakończonej nałożeniem na męża obowiązku płacenia alimentacji żonie względnie dzieciom, przypadający mężowi dodatek ekonomiczny na żonę względnie i dzieci wypłacać należy żonie, w braku tejże osobom wychowującym dzieci.

9. Pomocnicy kancelaryjni dodatków ekonomicznych nie pobierają.

10. Ustanowienie uchwałą Prezydjum miasta z dnia 22 grudnia 1923 dodatki dla szoferów straży pożarnej w wysokości 25% uposażenia obliczyć należy w punktach od uposażenia zasadniczego i wliczyć do podstawy uposażenia.

11. Przewidziane w art. XIII. uchwały strącenie 5% każdomiesięcznego uposażenia za używanie mieszkania służbowego nie dotyczy:

a) personalu Straży pożarnej;
b) zarządcy cmentarza;
c) dozorcy gmachu Magistratu.

12. Przewidziane w art. XI. uchwały Rady miasta (w art. 19 ust. z 9 października 1923 r.) potrącenie 25% kosztów umundurowania nie dotyczy personalu Straży pożarnej.

13. Przewidziane w ustępie XI. uchwały Rady miasta z 25 stycznia 1924 strącenia 25% na umundurowanie przeprowadzi Wydział I. a. przy dostarczaniu części umundurowania uprawnionej do poboru tegoż służby miejskiej. Tenże przedstawi wnioski co do sposobu strącania przypadających z tytułu umundurowania należytości.

14. Pomocnikom kancelaryjnym i służbie prowiz. należy wobec braku czasu służby policzalnej do wymiaru emerytury, asygnować uposażenie wedle szczebla a) dotyczącej grupy bez prawa posunięcia się do dalszych szczebli.

15. Zastosowanie nowych norm uposażenia może mieć miejsce jedynie u funkcjonarjuszy, którzy w chwili powzięcia uchwały przez Radę miasta tj. w dniu 4 lutego 1924 roku pozostają w czynnej służbie gminy. Funkcjonarjusze, którzy w czasie od 1 października 1924 do 4 lutego 1924 roku ze służby miejskiej wystąpili, jak niemniej ci, którym posadę od dnia 1 marca br. wypowiedziano, lub z którymi stosunek służbowy w tymże czasie uległ rozwiązaniu, zaszeregowani do uchwalonych w dniu 4 lutego b. r. grup uposażenia podlegają.

16. Asygnowanie wyższych grup uposażenia (dla służby miejskiej) oraz wyższych szczebli, następuje przez Biuro prezydjalne na podstawie przypomnień urzędowych, wygotowanych na miesiąc przed terminem płatności przez miejską Izbę obrachunkową.

17. Biuro prezydjalne przygotuje wnioski w przedmiocie nowelizacji statutu emerytalnego dla pracowników miasta Krakowa w kierunku uzgodnienia postanowień tegoż z przepisami nowej ustawy emerytalnej państwowej przy przyjęciu zasady ,równomiernego traktowania wszystkich emerytów, wdów i sierot przed 1 października 1923 roku.

18. Tytułem wkładek emerytalnych strącać będzie Kasa miejska 3% przypadających w myśl uchwały Rady miasta z 4 lutego 1924 r. poborów a to od 1 października 1923 począwszy przy uwzględnieniu, że 1% poborów dotychczas wypłaconych już strącono. Wyjątek stanowią urzędnicy, którzy już pełne lata do emerytury wysłużyli. Urzędnicy ci wolni są od opłacania wkładek emerytalnych. Zwolnienia na przyszłość następują z chwilą osiągnięcia pełnych lat służby uzasadniających przy emeryturze prawo do poboru 100% policzalnych do wywiaru emerytury uposażeń w służbie czynnej.

19. Aż do czasu przeliczenia uposażeń pracowników Magistratu wedle norm nowych, wypłacać będzie Kasa miejska tym, których nie policzono, dotychczasowe pobory służbowe przy uwzględnieniu procentowego wzrostu drożyzny. Podwyżkę procentową ustali Prezydent miasta na zasadzie wniosku przedłożonego przez Biuro prezydjalne na podstawie różnicy mnożnej przypadającej na dany miesiąc w porównaniu z mnożną na miesiąc poprzedni.

To samo dotyczy uzupełnienia, jakie ewentualnie przypadnie do wypłaty w połowie miesiąca z tytułu wzrostu drożyzny w drugiej połowie ostatniego miesiąca.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Protokoły obrad Rady miejskiej.

Posiedzenie jawne 155 w kad. XVII. **z dnia 4-go lutego 1924 r.**

Obecni:

Przewodniczący: Prezydent miasta JK. Federowicz.

Wiceprezydent m.: inż. Karol Rolle.
„ „ inż. Józef Sare.
„ „ Dr. Piotr Wielgus.

Sekretarz Rady m.: Franciszek Strasik.

Radców miejskich obecnych **72.**

Początek posiedzenia o godzinie **5½** popołudniu.

Żałobna manifestacja Rady miejskiej z powodu zgonu Prezydenta Stanów Zjednoczonych Woodrova Wilsona.

Przemówienie Prezydenta m. J. K. Federowicza.

Świetna Rado!

Szerokim echem odbiła się wieść o śmierci Wilsona, wywołując szczery, głęboki żal, żal z powodu śmierci tego, który wśród ogólnego szczęku oręża, zapamiętania, potrafił się wznieść na stanowisko wyższe, na stanowisko ogólno - ludzkich ideałów. Śmierć wielkiego prezydenta Stanów Zjednoczonych wywarła w pierwszym rzędzie w Polsce największe wrażenie — w Polsce, dla której zmarły stał się symbolem jej nieprzedawnionych praw, jej wolności najgorętszym rzecznikiem.

Dlatego w chwili dzisiejszej łączy się Kraków i cała Polska w uczuciu głębokiego żalu i współczucia ze Stanami Zjednoczonemi.

Cześć niezapomnianej pamięci wielkiego prezydenta Stanów Zjednoczonych, cześć pamięci wielkiego człowieka.

Przemówienia Prezydenta miasta wysłuchała Rada miejska stojąc.

Na znak żałoby Przewodniczący przerwał posiedzenie na 10 minut.

Po 10 minutowej przerwie przystąpiono do posiedzenia jawnego.

Przed porządkiem dziennym.

Interpelacje.

Sekretarz odczytał następujące interpelacje:

1. Rm. Englischa i tow. w sprawie ubezpieczenia pracowników miejskich w Kasie chorych m. Krakowa.

2. Rm. Rosenzweiga i tow. w sprawie zgłoszonych wniosków na które Prezydjum miasta nie udzieliło odpowiedzi.

3. Rm. Dr. Bobrowskiego i tow. w sprawie szeregu spraw dotyczących Gazowni i Elektrowni miejskiej.

4. Rm. Dr. Bobrowskiego i tow. w sprawie grożącego bezrobocia.

5. Rm. Jasińskiego w sprawie zepsucia wodociągu w Dzielnicy Ludwinów.

6. Rm. Czubryta w sprawie złego oświetlenia Dzielnicy Zakrzówek i Dębniki.

(Oryginalne interpelacje dołączono do protokołu).

Odpowiedzi na interpelacje.

Prezydent m. JK. Federowicz udzielił odpowiedzi na następujące interpelacje:

Rm. Dr. Mussila i tow. w sprawie przyłączenia do miasta Krakowa Prądnika Czerwonego — oświadczył Przewodniczący, że są trudności topograficzne i materjalne — sprawa jest już w opracowaniu i w niedalekiej przyszłości może o niej Rada m. zadecydować.

Rm. Dr. Rosenzweiga w sprawie grożącego bezrobocia — wyjaśnił Prezydent, że klęska drożyzny jest chroniczną plagą — a widmo bezrobocia zagraża naszemu miastu.

W granicach środków, jakimi Prezydjum rozporządza, są nawet w czasie zimy kontynuowane roboty kanalizacyjne.

Projekty kanalizacji, rekonstrukcji dróg i innych robót publicznych w szczegółach przygotowano — będą dalej prowadzone — zajmą kilkaset robotników.

Projektowana ustawa o ubezpieczeniu robotników na wypadek bezrobocia — nakłada na miasta ciężary, którym żadne miasto podołać nie będzie w możności. — Przy 2.000 bezrobotnych, licząc po 5 miljonów dziennie, 10 miljardów, z tego miasto 1/3. Udzielanie zapomóg — bez wzajemnych świadczeń uważałbym za w wysokim stopniu niewłaściwe.

Natomiast byłoby wskazanem, aby Rząd rozpoczęte w r. z. i w toku będące budowle nadziemne, jak: Akademja górnicza, Izba skarbowa, Klinika położnicza, roboty związane z ubezpieczeniem Krakowa od powodzi, oraz zasklepienie Rudawy, które to roboty albo zupełnie wstrzymano, albo niedostatecznie dotowano, były z nastaniem wiosny podjęte i intenzywnie prowadzone.

Porządek dzienny.

I. Sprawa poboru podatku od lokali.

Imieniem Sekcji II. i III. wiceprezydent miasta Dr. Wielgus wnosi:

Rada miasta uchwali:

1. W myśl art. 21—26 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. Dz. U. R. P. Nr. 2 poz. 6 z roku 1922 gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1924 podatek od lokali:

a) od czynszu mies. z r. 1914 do 50 K . . 0·75 w zł.
b) „ „ „ „ „ od 51 do 100 K 1% „
c) „ „ „ „ „ „ 101—150 „ 2% „
d) „ „ „ „ „ „ 151—200 „ 3% „
e) „ „ „ „ „ „ 201—300 „ 4% „
od 301 w górę 5% „

2. Podatek ten będzie pobierany kwartalnie w pierwszych 14-tu dniach każdego kwartału w markach polskich według przeciętnego kursu franka złotego z ostatniego kwartału.

Ze względu jednak, że w myśl powołanej ustawy podatek należy przypisywać od faktycznego komornego rocznego, ustalonego zgodnie z art. 2 i 3 ust. o ochronie lokatorów Dz. U. Nr. 4 poz. 19 z r. 1921, przeto powyżej podana stopa procentowa będzie odpowiednio przeliczona do faktycznego komornego, a mianowicie:

1. Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1924 podatek od lokali w złocie od faktycznego komornego ustalonego zgodnie z art. 2 i 3 ustawy o ochronie lokatorów Dz. U. Nr. 4 poz. 19 z roku 1921:

a) od zwykłych lokali do 7 ubikacji:
od czynszu rocznego do 1200 Mk . . . . . 0·38%
„ „ „ od 1201—2400 Mk . . 0·50%
„ „ „ „ 2401—3600 „ . . 1%
„ „ „ „ 3601—4800 „ . . 1·5%
„ „ „ „ 4801—7200 „ . . 2%
„ „ „ ponad 7200 Mk . . . . . 2·5%

b) od zwykłych lokali ponad 7 ubikacji:
od czynszu rocznego do 1500 Mk . . . . . 0·3%
„ „ „ od 1501—3000 Mk . . 0·4%
„ „ „ „ 3001—4500 „ . . 0·8%
„ „ „ „ 4501—6000 „ . . 1·2%
od czynszu rocznego od 6001—9000 Mk . . 1·6%
„ „ „ ponad 9000 Mk 2%

c) od lokali hotelowych, pensjonatów i pokoji umeblowanych:
od czynszu rocznego do 1800 Mk . . . . . 0·25%
„ „ „ od 1801—3600 Mk . . 0·33%
„ „ „ „ 3601—5400 „ . . 0·67%
„ „ „ „ 5401—7200 „ . . 1%
„ „ „ „ 7201—10800 „ . . 1·33%
„ „ „ ponad 10800 Mk . . . . . 1·67%

d) od lokali handlowych i przemysłowych:
od czynszu rocznego do 2400 Mk . . . . . 0·19%
„ „ „ od 2401—4800 Mk . . 0·25%
„ „ „ „ 4801—7200 „ . . 0·5%
„ „ „ „ 7201—9600 „ . . 0·75%
„ „ „ „ 9601—14400 „ . . 1%
„ „ „ ponad 14400 Mk . . . . . 1·25%

Podatek ten będzie pobierany kwartalnie w pierwszych 14-tu dniach każdego kwartału w markach polskich według przeciętnego kursu franka złotego z ostatniego kwartału.

3. Rada miasta uprawnia Sekcję skarbową do udzielenia ulg podatku lokatorskiego, wynikający z bezrobocia lub zajęcia jednego mieszkania przez więcej jak jedną rodzinę.

4. Rada miasta wzywa Prezydjum do przedstawienia w ciągu 4-ch tygodni wniosku na podatek od lokali zbytkowych (mieszkalnych i zarobkowych).

(L. 14406/923 II.).

Rm. Kosobudzki żądał interwencji gminy w Sejmie w sprawach finansowych miasta. Miasto Kraków ponosi ciężary, jakich nie znają inne miasta w Polsce. Mowca ilustruje położenie ludności miejskiej w czasie zimy przy nadmiernych kosztach węgla. — Poczem zgłasza rezolucje:

1. Uprasza się P. Prezydenta miasta, aby w celu zasilenia funduszów miasta, zwrócił się do Wysokiego Rządu w Warszawie, aby:

I. Rząd wypłacił gminie poniesione koszta utrzymania oddziałów (tzw. poruczonych) około jednej pomnożonej przez 500.000 złp.;

II. Aby Rząd polecił Ministerstwu kolei wypłacić podatek obrotowy, należący się Gminie od Zarządu kolejowego w Krakowie;

III. Aby Ministerstwo Skarbu poleciło wypłacić podatek obrotowy z fabryki cygar w Krakowie i podatek obrotowy od Filji P. K. K. P. w Krakowie.

2. Uprasza się P. Prezydenta i PP. Posłów do Sejmu, aby dla uniknięcia katastrofy głodowej, zwrócili się do Ministerstwa robót publicznych, o dostarczenie funduszów państwowych na uruchomienie budowli rządowych i Ministerstw handlu i przemysłu, o dostarczenie kredytów dla podtrzymania przemysłu, rękodzieła i handlu, oraz do Ministerstwa kolei, aby zniosło taryfę przewozową na dostarczenie do miasta ziemniaków.

Rm. poseł Holeksa w swem przemówieniu zaznaczył, że stronnictwo jego, godząc się na nowe źródła dochodów gminy, uczyniło to z uwagi na ciężkie warunki, w jakich znalazło się miasto. Następnie zwrócił się do prezydjum miasta, aby poparło całym wysiłkiem akcję sanacyjną rządu i aby z tytułu

utrzymania i należytego poprowadzenia administraji miejskiej nie występowało z pretensjami do rządu, ale we własnym zakresie i własnymi środkami spełniało zadanie kierowania gminą.

Rm. Dr. Rosenzweig żądał wstawienia do ustawy stawki 10% stosowanej do banków i instytucyj przemysłowych.

Przemawiali jeszcze rm. Chwastek, Dr. Klimecki, który zgłosił następującą poprawkę:

Do wniosku Sekcji II. o podatku od lokali wnoszę poprawkę: „zmienić stopę 1% na 0·75% w ustępie 1 litera b. od 101—150 koron".

W głosowaniu wnioski Sekcji II. i III. uchwalono.

Rezolucje rm. Kosobudzkiego odesłano do Sekcji II. i III.

Poprawka rm. Klimeckiego upadła.

II. Sprawa uposażenia urzędników i służby miejskiej.

Imieniem Prezydenta miasta oraz Sekcji II. i III. wiceprezydent miasta Dr. Wielgus po dłuższym referacie przedkłada następujące wnioski:

Rada miasta uchwali:

I. Znosi się uchwałę Rady miasta z dnia 11 listopada 1920 r. L: 4925/20 prez. i z 17 listopada 1921 r. L: 2467/21 prez. w przedmiocie uposażenia pracowników Magistratu oraz Zakładów i Przedsiębiorstw miejskich bezpośrednio przez Magistrat administrowanych.

II. Dla pracowników w ustępie 1 wymienionych zaprowadza się zasady uposażenia ustanowione dla pracowników państwowych ustawą z dnia 9 października 1923 roku Nr. 116 poz. 924 Dz. U. R. P. w szczególności jej postanowieniami w Cz. I., Cz. II., Dz. a., dz. f. rozdziaf IV. oraz Cz. III., dotyczącemi uposażenia urzędników administracji politycznej tudzież szkół zawodowych.

III. *a)* przyjmując zasadę art. 98 powołanej pod II. ustawy zalicza się urzędników do grupy uposażenia odpowiadającej posiadanemu w chwili wejścia w życie niniejszej uchwały stopniowi służbowemu.

Urzędnicy konceptowi (praktykanci) z wykształceniem akademickim, nie mający jeszcze kwalifikacji przepisanych dla stałej służby konceptowej przy władzach administracyjno-politycznych w Małopolsce, otrzymują uposażenie IX. grupy.

Praktykanci kancelaryjni, rachunkowi, targowi otrzymują uposażenie X. grupy.

Prezydentowi miasta przysługuje prawo przyznawania w wyjątkowych na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach w obrębie danej grupy, uposażenie wyższych szczebli niżby to na podstawie zasady wyrażonej na wstępie niniejszego artykułu przypadało.

b) kancelistów Magistratu zalicza się: mających do 15 lat służby do grupy uposażenia X., mającej wyżej 15 lat służby do grupy uposażenia IX.

c) pomocników kancelaryjnych do XII. grupy uposażenia;

d) pracowników niższych zalicza się:

1) służbę prowiz. do grupy uposażenia XVI.
2) „ etatową.

A. należących do III. kl. w myśl. uchwały Rady miasta z 30 maja 1919 r. L! 3427/19 prez., a mających w chwili wejścia w życie niniejszej uchwały:

a) III. stopień płacy do XV. grupy uposażenia
b) IV. „ „ „ XIV. „ „ szczebel b.
c) V. „ „ „ XIII. „ „ „ c.

B. Należących do kl. II. w myśl powyżej powołanej uchwały Rady miasta, a mających w chwili wejścia w życie niniejszej uchwały:

a) V. stopień płacy do XIV. grupy uposażenia
b) VI. „ „ „ XIII. „ „ szczebel b.
c) VII. „ „ „ XII. „ „ „ c.

C. Należących do I. kl., a mających obecnie:

a) VII. stopień płacy do XII. grupy uposażenia
b) VIII. „ „ „ XI. „ „ szczebel b.
c) IX. „ „ „ X. „ „ „ b.

3) personal Straży pożarnej zalicza się:

A. Strażaków mających obecnie:

a) IV. stopień płacy do XIV. grupy uposażenia
b) V. „ „ „ XIII. „ „ szczebel b.

B. Plutonowych mających obecnie:

a) VI. stopień płacy do XIII. grupy uposażenia
b) VII. „ „ „ XII. „ „ szczebel b.

C. Sierżantów, maszynistę mających obecnie:

a) VIII. stopień płacy do XI. grupy uposażenia
b) IX. „ „ „ X. „ „ szczebel b.

D. Szoferów mających obecnie:

a) VII. stopień płacy do XII. grupy uposażenia
b) VIII. „ „ „ XI. „ „ szczebel b.
c) IX. „ „ „ X. „ „ „ b.

4) Nowowstępujący, lub nowomianowani otrzymują:

a) należący do III. klasy (uchwała Rady miasta z 30 maja 1919) uposażenie grupy XV. z prawem posunięcia automatycznego po 10 latach służby do grupy XIV. szczebel b., a po dalszych 10 do grupy XIII. szczebel c.

b) należący do II. klasy uposażenia grupy XIV. z prawem automatycznego posunięcia po 10-ciu latach służby do grupy XIII. szczebel b, po dalszych 10 do grupy XII. szczebel c.

c) należący do klasy I. uposażenie grupy XII. z prawem do posunięcia się po latach 10 ciu służby do grupy XI. szczebel b, po dalszych 10 do grupy X. szczebel b.

d) Strażacy uposażenie grupy XIV. po 10 latach służby grupy XIII. szczebel b.

e) plutonowi uposażenie grupy XIII. po 10 latach służby grupy XII. szczebel b.

f) sierżanci, maszynista uposażenie grupy XI. po 10 ciu latach służby grupy X szczebel b.

g) szoferzy, uposażenie grupy XII. po 10 latach służby grupy XI. szczebel b, a po dalszych 10-ciu uposażenie grupy X. szczebel b.

IV. Postanowienie art. 100 ust. 3 ustawy z 9 października 1923 ma zastosowanie we wszystkich tych przypadkach, w których przysługiwało dotychczas prawo za studja. Geometrom miejskim mającym ukończony dwuletni kurs geodezji z przepisanym egzaminem dyplomowym, policza się tytułem dodatku

za studja połowę różnicy punktów dwóch sąsiednich szczebli danej grupy uposażenia, mającym ukończony jednoroczny kurs akademji handlowej, oraz egzamin końcowy — czwartą część różnicy punktów dwóch sąsiednich szczebli odnośnej grupy uposażenia, przyczem ułamki liczy się za pełny punkt. Dodatki za studja pobierają urzędnicy jedynie w wypadkach zajmowania stanowisk służbowych, dla których studja te są przepisane.

V. Przy obliczeniu szczebli uwzględnia się lata policzone do wymiaru emerytury z wyjątkiem lat służby wojskowej.

W pełnym wymiarze przyjmuje się czasokres spędzony w stopniu służbowym posiadanym w chwili wejścia w życie niniejszej uchwały, nie dłuższy jednak niż od 1 lipca 1920 r.

Przewidziane w art. 99 cofnięcie do terminu 1 lipca, względnie 1 stycznia stosuje się u pracowników miejskich, którzy po dniu 1 lipca 1920 r. do służby gminnej wstąpili, lub po tymże terminie awansowali, do daty wstąpienia do służby, względnie awansu, u pracowników pozostających w służbie m. przed dniem 1 lipca 1920 do daty rozpoczęcia służby policzalnej do wymiaru emerytury.

VI. Prawo zaliczania do biegu trzechleci (szczebli) niepoliczonej dotychczas do wymiaru emerytury obcej służby (państwowej lub automicznej), a w nadzwyczajnych, szczególnie uwzględnienia godnych wypadkach i lat pracy zawodowej, przysługuje Prezydentowi miasta.

VII. Dodatki za służbę zewnętrzną, budowlane, ogniowe, funkcyjne, osobiste, wlicza się w ilości jednostek zasadniczej ich kwoty do ilości punktów stanowiących podstawę uposażenia w danej grupie.

Naczelnikom Wydziałów, Biur i Urzędów Magistratu, którym na zasadzie uchwały Rady miasta z 11 listopada 1921 r. przysługiwało prawo do dodatku za kierownictwo, przyznaje się z tytułu kierownictwa na czas pełnienia tegoż 200 punktów dla grupy uposażeniowej IV. i V. a dla innych grup 150 punktów niewliczalnych do emerytury.

VIII. Postanowienia art. 51, 52 i 53, 54 oraz 56 ust. 2 nie mają zastosowania odnośnie do personalu nauczycielskiego M. Szkoły gospodarstwa domowego.

IX. Ustanowiona w myśl. art. 5 ustawy z dnia 9 października 1923 r. każdomiesięcznie przez Radę Ministrów kwota mnożnej, obowiązuje automatycznie przy ustalaniu w danym miesiącu uposażeń przysługujących na podstawie niniejszej uchwały pracownikom miejskim.

X. Wszelkie postanowienia, jakie ewentualnie Rząd w wykonaniu, interpretacji i uzupełnienia przepisów ustawy z 9 października 1923 r. wyda odnośnie do poborów służbowych pracowników państwowych, zastosowane być mają przy normowaniu uposażenia pracowników miejskich, drogą rozporządzenia Prezydenta miasta, przy przestrzeganiu praw już tą uchwałą nadanych, oraz zasady, że uposażenie pracowników miejskich nie może być niższem od uposażenia pracowników państwowych.

XI. Uprawnienia z art. 10 ustawy z 9 października 1923 unormowane zostaną osobnemi przepisami. Postanowienia art. 19 rzeczonej ustawy, mają mieć zastosowanie przy normowaniu uposażeń funkcjonarjuszy niższych.

XII. Wszelkie postanowienia dotyczące uposażenia, sprzeczne z niniejszą uchwałą tracą z dniem wejścia tejże w życie moc obowiązującą.

XIII. Tytułem wartości mieszkania służbowego strącać należy 5% każdoczesnego uposażenia, o ile rozporządzeniem Prezydenta miasta nie zostanie przyznane całkowite lub częściowe uwolnienie od tej należytości.

XIV. Postanowienia niniejszej uchwały dotyczą również i uposażenia członków Prezydjum miasta. Na pokrycie kosztów połączonych z reprezentacją miasta przyznaje się członkom Prezydjum miasta podwyżkę uposażenia, a to Prezydentowi miasta o 400 punktów, wiceprezydentom o 300 punktów.

XV. Uchwała niniejsza nie ma zastosowania przy uchwalaniu wynagrodzeń za specjalne czynności i prace.

XVI. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 października 1923 r.

XVII. Rozporządzenie wykonawcze wyda Prezydent miasta.

XVIII. Na pokrycie wydatków z wykonaniem jej połączonych uchwala się dla budżetu miasta na rok 1923 dodatkowy kredyt w kwocie 48.000 złp. na rok 1924 należy wstawić do budżetu miasta 960.000 złp. (L. prez.: 2394/923).

Rm. Dr. Lang. zgłasza rezolucję:

Wzywa się Prezydjum miasta, aby na jednem z najbliższych posiedzeń Sekcji skarbowej i prawniczej przedłożyło wnioski w przedmiocie dodatków tytułem kierownictwa dla Naczelników Wydziałów, Biur i Urzędów, którym na zasadzie uchwały Rady miasta z 11 listopada 1921 przysługiwało to prawo, oraz dla Dyrektorów Muzeum Narodowego i techniczno-przemysłowego.

Rm. Adelmann zgłasza dwa wnioski:

1. „Wzywa się Prezydjum miasta, by w terminie 3-miesięcznym przedłożyło Radzie miasta wnioski, dotyczące zapewnienia pracownikom miejskim pomocy na wypadek choroby".

2. „Przepis art. 19 część II. ustawy z 9 października 1923 nie może naruszać dotychczasowych uprawnień tych funkcjonarjuszy, których przed wejściem w życie niniejszej uchwały dotyczyły postanowienia zawarte w uchwale Rady miasta z dnia 20 września 1920 r.

Rm. Dr. Mussil zgłasza wniosek:

„Urzędników posiadających studja uniwersyteckie i absolutorjum, jednak bez złożenia przepisanych egzaminów, zaliczanych do kategorji urzędników kancelaryjnych, a zajmujących nieraz stanowiska referentów a nawet kierowników całych działów administracyjnych, zalicza się do tej kategorji, do jakiej zaliczani są absolwenci Akademji handlowej".

Rm. Dr. Frühling popiera wniosek rm. Langa.

Rm. Dr. Müller żąda, by ustęp wniosków co do upoważnienia dla Prezydenta o posunięcia do wyższych szczebli przekazać Radzie miasta do załatwienia.

W głosowaniu wnioski Prezydenta miasta Sekcji II. i III. z wyłączeniem ustępu VII. co do wynagrodzenia za kierownictwo naczelnikom wydziałów jednomyślnie uchwalono.

Rezolucję rm. Dr. Langa przekazano Sekcji II. i III.

Wnioski rm. Adelmanna odrzucono.

Wniosek rm. Dr. Mussila odrzucono.

Wniosek rm. Dr. Müllera odrzucono.

Na wniosek rm. Godzickiego następujące sprawy uchwaliła Rada miejska.

„En bloc“

I. Parcelacja gruntów pofortecznych tzw. wschodniego noyau.

Wniosek Sekcji ekonomicznej.

Rada miasta uchwali:

Załatwiając pismo Okręgowej Dyrekcji robót publicznych w Krakowie z dnia 5 czerwca 1923 r. L. III.-2712 w sprawie parcelacji gruntów pofortecznych tzw. wschodniego noyau i opierając się na przepisach ustawy z dnia 28 marca 1910 Nr. 89 Dz. u. kr. gal.

I. Zatwierdza się linję regulacyjną:

1) północnej strony ul. Mogilskiej na długości od wschodniego wylotu ul. Lubomirskiego (od Zakładu Lubomirskich) do drogi l. kat. 546/1 Dz. XIX. oznaczoną na planie z dnia 21 sierpnia 1923 literami V-h-n-W-W'-X'-X-K-T-Y-Y'-Z'-Z-A_1-B_1-C_1-D_1-E_1-F_1 i M_2-N_2 wzdłuż pc. 9/2;

2) zachodniej strony drogi l. kat. 546/1 Dz. XIX. w obrębie parceli l. kat. 1 Dz. VI. (ujeżdżalnia wojskowa) oznaczoną literami F_1-r, oraz wschodniej strony tejże drogi w obrębie gruntu l. kat. 21/2 Dz. XIX. (szaniec) oznaczoną literami G_1-H_1-J_1-K_1-L_1-M_1;

3) zachodniej strony ulicy I., projektowanej wzdłuż wschodniej granicy gruntów pofortecznych (parceli lkat. 9 Dz. XVIII.) na długości między ul. Rakowicką a ul. Mogilską oznaczoną na powyższym planie literami a-b-c-d-e-f-g-h, oraz wschodniej strony w obrębie pc. 1 (ujeżdżalnia wojskowa) oznaczoną literami k-l-m-n, licząc się z tem, że w przyszłości będzie tam urządzona aleja obwodowa o szerokości 50 metrów, położona częściowo na gruntach sąsiedniej gminy, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej w odstępie 10 (dziesięciu) metrów od powyższych linji regulacyjnych i z zastrzeżeniem, że powstały w ten sposób 10-metrowy pas gruntu przeznaczony na razie na ogródki, uważa się jako rezerwę pod przyszłe rozszerzenie ulicy;

4) południowej strony ulicy IV., projektowanej wzdłuż północnej granicy parceli l. kat. 1 Dz. VI. (ujeżdżalnia wojskowa) oznaczona na powyższym planie literami k-o-p-q-r w odstępie 8 metrów od granicy własności i w dalszym ciągu wzdłuż północnej granicy pc. 9/2 (szaniec mały), oznaczonej literami m_2-n_2 w odległości 8 metrów od granicy własności;

5) projektowanej ulicy II., stanowiącej zapoczątkowanie ulicy kierującej się do głównej bramy cmentarnej, oznaczoną literami d-u-v od strony północnej, a literami e-w-x od strony południowej na powyższym planie;

6) projektowanej ulicy III., stanowiącej zapoczątkowanie przyszłej ulicy między parcelami lk. 8 Dz. XVIII. (Zakład im. Lubomirskich), a koszarami artylerji, oznaczoną na powyższym planie lit. A-B od strony północnej, a literami C-D od strony południowej, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej, określonej głoskami A'—B' od strony północnej, a to w odstępie 5 (pięciu) metrów od powyższej linji regulacyjnej;

7) projektowanej ulicy V., oznaczoną literami l-E F-O od strony północnej, a literami m-G-H J-M od strony południowej na powyższym planie, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej w odległości 6 (sześciu) metrów od północnej strony tej ulicy, określonej głoskami E'—F';

8) projektowanej ulicy VI., oznaczoną literami K-L-M-O-P-p od strony zachodniej, a literami L-Q-R-S-T od strony wschodniej, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej, określonej głoskami K'-L'-M'-F'-P' od strony zachodniej, a głoskami T'-S'-R'-Q'-q od strony wschodniej na powyższym planie w odstępie 4 (czterech) metrów od powyższej linji regulacyjnej;

9) ulicy VII., projektowanej na parceli l. kat. 21/2 Dz. XIX. (szaniec) (W) oznaczoną na powyższym planie literami J_1-N_1-O_1-P_1 od strony północno-zachodniej, a literami H_1-Q_1-R_1 od strony południowej, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej, określonej głoskami J'_1-N'_1 od strony północnej w odstępie 5 (pięciu) metrów od powyższej linji regulacyjnej;

10) ulicy VIII., projektowanej na parceli l. kat. 21/2 Dz. XIX. (szaniec większy) oznaczoną na powyższym planie literami L_1-S_1-T_1-U_1-V_1-W_1-X_1-Y_1-Z_1 od strony północnej, a literami K_1-A_2-B_2-C_2-P_1 od strony południowej, przy równoczesnem ustanowieniu linji budowlanej, określonej głoskami S'_1-T'_1-V'-X'_1 w odstępie 5 (pięciu) metrów od powyższej linji regulacyjnej z północnej strony tej ulicy;

11) projektowanej ulicy XV. na pc. 9/2 (mały szaniec) od strony zachodniej w odległości 7 metrów od granicy, oznaczoną literami N_2-O_2-$ó_2$-n_2.

II. Celem utrzymania niezabudowanych przestrzeni dla ewentualnego dalszego rozszerzenia ulic ustanawia się boczne linje budowlane na parceli l. kat. 9 Dz. XVIII., oznaczone na powyższym planie głoskami H_2-J_2-K_2-L_2, oraz głoskami D_2-E_2-F_2-G_2.

III. Wzywa się Magistrat, aby porozumiał się z właściwemi czynnikami, celem ustalenia dla ulic określonych bliżej w punkcie 3, 4 i 11 ustępu I. także linji regulacyjnych z drugiej strony.

IV. Na podstawie § 16 d, i noweli do ustawy budowlanej dla miasta Krakowa z dnia 28 marca 1910 Nr. 89 Dz. u. kr. gal. zatwierdza się przesłany przez Województwo, Okręgową Dyrekcję robót publicznych, pismem z dnia 5 czerwca 1923 L. III-2712 plan parcelacji części gruntów pofortecznych, a to w obrębie powyższych linji regulacyjnych i budowlanych i przy zachowaniu powołanych przepisów, w szczególności pod następującemi warunkami:

1) parcelujący Skarb Państwa urządzi własnym kosztem powyższe nowo-projektowane ulice, a to ulice wymienione w punktach 3 i 4 ustępu I. w obrębie

własnych gruntów, a resztę ulic w całości. Mianowicie wykona Skarb Państwa roboty ziemne i tory jezdne z krawężnikami, oraz kanalizację we własnym zarządzie, jednakże według wskazówek i pod nadzorem Budownictwa miejskiego;

2) parcelujący Skarb Państwa poniesie całkowite koszta urządzenia ulicy Mogilskiej i ulicy na parceli l. kat. 546/1 na długości frontu jego gruntów;

3) Skarb Państwa odstąpi Gminie m. Krakowa z powyższych gruntów na własność bezpłatnie i w stanie wolnym od wszelkich długów i ciężarów obszary potrzebne pod ulice w obrębie powyższych linji regulacyjnych (budowlanych);

4) sposób urządzenia powyższych ulic tj. ustalenie niwelety toru jezdnego, materjał z którego nawierzchnia będzie wykonaną, oraz spadki i przekroje kanałów, ustalony zostanie w czasie przystąpienia do robót urządzających przez Komisję drogowo-kanałową Rady miejskiej w porozumieniu z parcelującym Skarbem Państwa;

5) Gmina miasta Krakowa obejmie powyższe ulice, skoro połowa długości frontów będzie zabudowana;

6) wszystkie parcele w granicach powyższych linji regulacyjnych użyte będą wyłącznie pod budowę kolonji domów mieszkalnych wolno stojących, względnie łączonych w grupy, przyczem parcele położone przy ul. Mogilskiej, oraz projektowanej ulicy I. mają być zabudowane domami przynajmniej jednopiętrowemi.

V. Na podstawie § 16 f, ustęp 2 lit. c, wyłącza się z pod zatwierdzenia podziału tą część parceli l. kat. 1 gm. kat. Piaski przy ul. Mogilskiej, która jest oddzieloną wałem i ogrodzeniem od sąsiednich gruntów i zajęta pod budynek Urzędu akcyzowego Nr. 10, wraz z jego obejściem. Wyłączenie to następuje tak ze względów prawno-prywatnych, gdyż Gmina miasta Krakowa uważa się za właścicielkę tego budynku i gruntu, jak również z powodów prawno-publicznych, albowiem powołane postanowienie poleca uwzględniać przy parcelacji potrzebę przygotowania miejsca pod budynki publiczne, a tem samem i to jeszcze w wyższym stopniu nakazuje uwzględniać istniejące już budynki publiczne, do których zalicza się wspomniany urząd akcyzowy, mający zresztą pozostać nadal stale jako urząd poboru podatków spożywczych. Zarazem przyjmuje się do wiadomości oświadczenie delegatów Skarbu państwa, złożone protokolarnie podczas dochodzeń komisyjnych w dniu 28 sierpnia 1923, że sprawę własności powyższej części gruntu uregulują w porozumieniu z Gminą i części tej do tego czasu nie zabudują.

VI. Na podstawie § 16 f, ustęp 2 lit. b, ustawy z dnia 28 marca 1910 Nr. 89 Dz. u. kr. gal. odmawia się zatwierdzenia projektowanych ulic i parcelacji dotyczącej części gruntów pofortecznych, położonych między ul. Grzegórzecką, a ul. Mogilską, ponieważ plan rozmieszczenia ulic i parcelacja tych gruntów w obrębie projektowanych ulic nie są zgodne z generalnym planem regulacyjnym, uchwalonym przez Radę miejską dnia 14 grudnia 1923 dla terytorjów leżących w granicach ul. Mogilskiej, projektowanej alei w miejsce dzisiejszej ul. Piaski i ul. Glinianej, ul. Grzegórzeckiej i ul. Okopy.

(LM. 6518/23 I. a).

II. Upoważnienie Prezydjum miasta do przyjmowania imieniem Gminy pożyczek udzielanych przez Rząd, względnie Zakład kredytowy miast małopolskich.

Wniosek Sekcji I. i II.

Rada miasta uchwali:

1) na podstawie § 82 statutu gminnego dla miasta Krakowa z dnia 6 października 1901 Nr. 108 Dz. u. kr. gal., upoważnia Rada miejska Prezydjum miasta do przyjmowania imieniem Gminy m. Krakowa pożyczek udzielanych przez Państwo lub Zakład kredytowy miast małopolskich na cele inwestycyjne i hydrotechniczne i do zawierania w tym kierunku potrzebnych czynności prawnych z tem jednak ograniczeniem, że kwota poszczególnej pożyczki nie może przewyższać wysokości oznaczonej w § 60 ustęp II. powołanego statutu;

2) do podpisywania aktów prawnych połączonych z zaciąganiem powyższych pożyczek upoważnia się obok P. Prezydenta miasta, względnie jego zastępcy pp. radców miejskich: inż. Władysława Turskiego i inż. Wacława Potuczka, a w razie przeszkody któregokolwiek z nich, pp. radców miejskich: Dra Franciszka Mussila i Walentego Dudka.

(LM. 6222/23 I. a).

III. Zezwolenie firmie „Przemysł towarów żelaznych" na pozostawienie bocznicy od stacji Podgórze-Wisła.

Wniosek Sekcji I. i Komisji podgórskiej:

Rada miasta uchwali:

Zezwolić firmie „Przemysł towarów żelaznych" Ska z ogr. odpow. w Krakowie na pozostawienie bocznicy, zbudowanej w roku 1914 przez Zarząd wojsk. austr., odgałęziającej się od stacji Podgorze-Wisła a prowadzącej do fabryki firmy i w tym celu wydzierżawić grunt miejski, na którym bocznica ta się znajduje, a mianowicie części parc. m. lk. 548 i 1605/2 w Dz. XXII. o powierzchni około 500 m^2 tj. 140 sążni kwadratowych, pod następującymi warunkami:

1. Dzierżawa gruntu miejskiego jak wyżej zawartą zostaje na lat 10, przyczem za termin rozpoczęcia dzierżawy, przyjmują obie strony zgodnie datę 1 stycznia 1924 roku. Po upływie tego okresu może dzierżawa być przedłużoną na dalszy okres za uprzedniem pisemnem zezwoleniem Magistratu.

2. Czynsz dzierżawny z powyższych parcel oznacza się na pierwszy rok dzierżawy na 25 złp. = 25 fr. złotym. Na dalsze lata oznaczać będzie wysokość czynszu co roku Magistrat według swojego uznania. Za czas wsteczny t. j. okres od roku 1914 do 1923 zapłaci firma czynsz w wysokości po 25 złp. = 25 fr. zł. rocznie, czyli 250 złp. = 250 fr. zł.

3. Gdyby Gmina gruntu tego lub też jego części potrzebowała na własne cele, wolno jej będzie kontrakt dzierżawy rozwiązać za półrocznem wypowiedzeniem. W tym wypadku przysługuje firmie prawo do żądania zwrotu części czynszu w stosunku do powierzchni oddanego gruntu.

4. Gminie przysługuje prawo odgałęzienia torów od tegoż toru na sąsiedni grunt gminny a mianowicie parc. lk. 548 Dz. XXII. Prawo to przechodzi na ewent. dzierżawców tej parceli względnie ewent. prawo nabywców. Przy odgałęzieniu się od istniejącego toru przemysłowego, obowiązywać będą Gminę względnie jej prawo nabywców, ogólne warunki P. K. P., dotyczące umów co do torów przemysłowych.

5. Gminie miasta Krakowa, ewent. dzierżawcom parc. m. lk. 548/XXII. względnie prawo-nabywcom Gminy przysługuje prawo wyładowywania z tego toru bez jakiejkolwiek opłaty i odszkodowania.

6. Gminie miasta Krakowa jakoteż ewent. nabywcom tej parceli przysługuje prawo pierwokupu tegoż toru, a to na przestrzeni od punktu początkowego rozgałęzienia się tegoż toru, od toru głównego aż do granicy parc. lk. 548 a parc. lk. 1605/2, na warunkach wydanych przez P. K. P., a dotyczących torów przemysłowych.

7. Celem zabezpieczenia gruntu przed zanieczyszczeniem mają dzierżawcy postawić bramę, która ma być otwarta tylko w czasie przetaczania wozów, a zresztą stale zamykana.

8. Przy przekroczeniu toru przemysłowego przez ul. Zabłocie musi być zatrzymany obecny poziom ulicy, a ponadto na całej szerokości ulicy tz. po 50 cm. po obu stronach zewnętrznych szyn jak i między szynami ma być tor jezdnoy wybrukowany na koszt dzierżawcy. Obowiązkiem dzierżawcy będzie również konserwowanie tejże części ulicy.

9. Wszystkie opłaty i należytości gminne związane z zawarciem tego kontraktu jakoteż wszelkie opłaty i podatki skarbowe od gruntu wydzierżawić się mającego przypadające, ponosi wyłącznie dzierżawca.

IV. Sprawa udziału Gminy miasta Krakowa w kosztach budowy drogi z Krakowa do Ojcowa.

Wniosek Sekcji ekonomicznej.

Rada miasta uchwali:

1. Przyjmuje się zatwierdzająco do wiadomości, że Gmina miasta Krakowa przystąpiła w charakterze członka do Spółki drogowej dla budowy drogi Kraków-Ojców na podstawie statutu zatwierdzonego przez Wydział powiatowy sejmiku w Olkuszu na posiedzeniu w dniu 14 kwietnia 1923 r., oraz przez Wydział Rady powiatowej krakowskiej na posiedzeniu w dniu 25 maja 1923 r.

2. Należy przyczynić się imieniem Gminy miasta Krakowa do kosztów budowy drogi z Krakowa do Ojcowa w wysokości 4% (4 od sta) kosztorysu.

3. Upoważnia się Prezydjum miasta do asygnowania na powyższy cel potrzebnych kwot za każdorazowem przedłożeniem sprawozdania.

(L. 6232/924 I. a.)

V. Zrzeczenie się pretensji Gminy miasta Krakowa co do własności części koryta młynówki Rudawy.

Wniosek Sekcji ekonomicznej.

Rada miasta uchwali:

Gmina miasta Krakowa zrzeka się swych pretensji, jakieby mieć mogła na podstawie ustawy wodnej lub innych przepisów do własności części koryta młynówki Rudawy, która ma być zasklepiona przez Karola Orleckiego wzdłuż jego realności przy ul. Łobzowskiej L. or. II. 15 lwh. 19 Dz. IV. tj. do powierzchni 21 m. kw. (5·80 sążni kw.) za cenę licząc po 15000 (piętnaście tysięcy) Mkp. za 1 sążeń kwadratowych czyli razem za 87.000 (ośmdziesiąt siedm tysięcy) Mkp. którą to kwotę złożył Karol Orlecki w Kasie miejskiej dnia 23 sierpnia 1922 r.

(L. 6227/923 I. a.)

VI. Otwarcie z urzędu drogi skwerowej w Dębnikach.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

1. Odnośnie do uchwały Sekcji I. z dnia 9 października 1912 do L. 990330/12 B. b. L. prot. 275 oraz nawiązując do uchwały Rady m. z dnia 21 lutego 1923 do L. 919/21 B. b. zatwierdza się otwarcie z urzędu w myśl § 16 a. noweli do ust. bud. krakowskiej dalszego ciągu drogi skwerowej w Dębnikach wzdłuż prywatnej drogi lk. 355/1, oraz przez grunta miejskie, (parcele lk. 143/3, 145/1 i 99/1) to jest na długość między ulicą Polną, a ulicą mającą się otworzyć na gruncie byłej kolei cirkumwalacyjnej, według przedłożonego planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 12 listopada 1923, z liniami regulacyjnemi wzdłuż linji czerwonych oznaczonych na powyższym planie literami

a—b—c—d—e—f—g, oraz h—i

od strony północno-wschodniej, zaś literami

j—k—l—m—n—o—p—r—s—t—u

od strony południowo zachodniej.

2. Zatwierdza się otwarcie z urzędu w myśl wyżej powołanej noweli — ulicy zaprojektowanej w przedłużeniu ulicy Puławskiego, aż do drogi skwerowej z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie kolorem czerwonym i literami b—v—w od strony północnej, zaś literami c—x—y—z od strony południowej.

3. Postanawia się dla ulicy Skwerowej sposób zabudowania zwarty bez skrzydeł oficynowych, oraz suteren, z ograniczeniem wysokości zabudowania dla zachodnio-południowej strony ulicy do 1 piętra względnie 10 metrów, dozwalając jednak na budowę powyżej 10 metrów mieszkania z jednym pokojem we facjatce.

5. Magistrat udzieli konsensu budowlanego tylko dla tych parcel budowlanych, które tak kształtem jak wymiarami będą odpowiadały przepisom ustawy budowlanej krakowskiej. (L. 2334/923 Bb.)

VII. Zatwierdzenie ulicy łączącej ulicę Konarskiego z ulicą Kujawską w Dz. XV.

Wniosek Sekcji ekonomicznej.

Rada miasta uchwali:

1. Zatwierdza się w myśl § 16 a. noweli do ustawy budowniczej krakowskiej z dnia 28 marca 1910 r. otwarcie z urzędu ulicy, mającej łączyć ul. Konarskiego z ul. Kujawską w Nowej Wsi Dz. XV., według planu Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 8 października 1923 r.

2. Zatwierdza się linje regulacyjne powyższej ulicy oznaczone na tymże planie kolorem czerwonym i głoskami:

a-b-c-d-e-f-g-h-i-j-k-

od strony zachodniej, zaś głoskami:

m-n-o-p-r-s-t-u-v-w-z-x-y-

od strony wschodniej z odstępem 11 metrów, oraz linję budowlaną od strony zachodniej ulicy według głosek:

$a_1 - b_1 - c_1 - d_1 - e_1 - f_1 - g_1 - h_1 - i_1 -$

w odstępie 5 m. od linji regulacyjnej.

3. Zatwierdza się przedłużenie ulicy Wybickiego ku zachodowi do zachodniej granicy parceli 1 k. 188/1 z linjami regulacyjnemi, oznaczonemi na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami:

A-B-v-C

od strony północnej zaś głoskami:

D-E-F-G

od strony południowej w odstępie 18 metrów, oraz linje budowlane:

$A_1 - d_1 - v_1 - C_1 - D_1 - E_1 - e_1 - G_1$

w odstępie 6 metrów od linji regulacyjnych.

4. Poleca się Magistratowi w myśl § 16 a. powyższej noweli przystąpić do zakupna potrzebnych gruntów, opracować kosztorysy i przedłożyć je Radzie miejskiej do zatwierdzenia.

5. Zatwierdza się uporządkowanie z urzędu ulicy pod 1) i dalszego przedłużenia ulicy Wybickiego. (L. 2474/923 Bb).

VIII. Zatwierdzenie linji regulacyjnej ulicy Zielnej w Zakrzówku.

Wniosek Sekcji I.

Rada miasta uchwali:

Zatwierdza się linje regulacyjne ulicy Zielnej w Zakrzówku Dz. X. na długości między ul. Szwedzką a ul. Mieszczańską, oznaczone na planie Budownictwa miejskiego Oddz. B. z dnia 8 listopada 1923 r. kolorem czerwonym i głoskami:

a-b-

od strony północnej, zaś:

c-d-e-f-

od strony południewej oraz linję budowlaną od strony północnej według głosek:

$a_1 - b_1 -$ (L. 3008/923 Bb).

Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie $8^1/_2$ wieczór.

Emerytury.

Pan **Maksymiljan Flasza,** pomocnik Zakładu czyszczenia miasta. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 lutego 1924 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 384/924).

Pan **Walenty Góra,** fornal Miejskiej Straży pożarnej. Przeniesiony został na zasadzie art. 6 przepisów emerytalnych dla Gminy stoł. król. m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) z powodu stwierdzonej przez lekarza miejskiego trwałej niezdolności do służby z dniem 1 marca 1924 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 1205/024).

Pan **Franciszek Cepuch,** kanalarz Zakładu czyszczenia miasta. W myśl art. 7 przepisów emerytalnych dla pracowników Gminy m. Krakowa (uchwała Rady m. z dnia 31 stycznia 1922 r.) przeniesiony został z powodu stwierdzonej przez lekarza m. trwałej niezdolności do służby z dniem 1 lutego 1924 r. w stały stan spoczynku. (L. prez. 154/924).

Wykaz konsensów budowlanych
wydanych w lutym 1924 r.

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. I.				
Tadeusz Oświeciński	przerobienie sieni na sklep	plac WW. Świętych 11	Sylwelster Zabłocki	98/24
Majer Erteschik	zamknięcie żelazne portalu sklepowego	Grodzka 8	Henryk Lamensdorf	148/24
Marja Siwkowa	nadbudowa tylnej oficyny	Grodzka 46	Józef Siwek	101/24

Właściciel budynku	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektodawca	Liczba Mgtu
		Dz. IV.		
Okręgowy Związek Kas chorych	zmiany w budowie 3-ch piętrowej oficyny (pl. dodatkowe)	Batorego 5	—	143/24
		Dz. V.		
Samuel Wiener	magazyn podręczny, komórki na węgle, wychodki	Krowoderska 73	S. Singer	2667/23
Szymon i Amelja Rappowie	nadbudowa 3 go piętra	Długa 25	Henryk Lamensdorf	3173/23
Spółdzielnia Związkowa pracowników kolejowych	podwyższenie od strony podwórza mansardu nadbudowanego	Plac Matejki 8	Roman Weindling	137/24
		Dz. VI.		
Towarzystwo „Tanich domów robotniczych“	plany dodatkowe	Rakowicka 3	—	1960/23
		Dz. VII.		
Janusz Zarzecki	fasada domu 2-piętrowego, czynszowego	Starowiślna 17	—	3104/23
Regina Pamm	nadbud. 1 p. w ofic.	Zielona 3	Henr. Lamensdorf	3149/23
Emanuel Teufel	pl. dod. do kons. bud. na dom part. z mans.	Miodowa 45, róg Starowiślna 52	Zygmunt Prokesz	3016/23
Benjamin Ganz i A. Infeld	nadbudowa 3 piętra	Krakowska 31	Zygmunt Prokesz	2646/23
Mojżesz Majer Nierenstein i Rozalja Jakober	nadbudowa 2 piętra na oficynie na magazyn pończoch	Bożego Ciała 14	Edward Skawiński	3151/23
Aleksander Landau	dobud. przyziemn. izby mleczarni i nadbud. dwu izb w 2 p.	Józefa 5	Feliks Zwoźniak	3162/23
Michał Brand	nadbud. 3 piętra na części oficyn	Podbrzezie 2	Edward Skawiński	1248/23
		Dz. XII.		
Stowarzyszenie drukarzy „Ognisko“ i Stow. „Siła“	dom 3-ch piętrowy	Syrokomli	W. Ekielski	3062/23
		Dz. XV.		
Józefa Piątkowska	dobudowa	Królewska 50	Szczepan Golec	3113/23

Właściciel budujący	Rodzaj budowy	Miejsce budowy	Projektujący	Liczba Mgtu
Dz. XIX.				
Anna Fugielowa	2-piętr. dom czynszowy	Fabryczna	Jan Orłowski	2958/23
Dz. XXI.				
Hirsch Federgrün	piwnica na oleje	Płaszów	S. Manber	3168/23
Dz. XXII.				
Mina Sterngast	nadbudowa 1-go piętra	Kalwaryjska 88	S. Feldman	94/24

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za styczeń 1924.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie w m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	5 55139	17.908	18.807	16.206	105·7	66·69	1.487³⁵	35.657	88·8	węgla 449.860	węgla 84·1	79 262	węgla 3·4	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		100.269	3.234	3.946	1.696		63·—	744⁰⁰	6.317	31 4	prądu 32.978	prądu 32·9	191.552	prądu 1·4	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

STATYSTYKA WODOCIĄGOWA — za luty 1924.

Miejscowość	Ilość mieszkańców	Ilość wypompowanej wody w m.³	Średnio dziennie m.³	Maximum m.³	Minimum m.³	Na głowę i dobę litrów	Wysokość pompowania w m.	Czas pracy maszyn. godzin	Praca maszyn w miljon. tm.	Praca maszyn w 1 g. w HP.	Zuż. węgl. w kg. ew. prądu elektryczn. w KW.	Na 100 m.³ wypompowanej wody	Praca w kgm. 1 kg. węgl. ew. 1 KW. prądu	Zużycie węgla ew. prądu na 1 HP/g.	Filtrowanie i czyszczenie wody
Kraków Zakłady: a) Bielany	200.000	512.168	17.661	18.859	15.549	103·7	66.75	1.380¹⁵	32.796	88·—	394.000	80·2	83.239	3·2	Osadnik i 4 filtry naturalne
b) Zwierzyniec		89.285	3.079	3.852	1.708		62.—	696·⁰⁰	5.536	29·5	31.174	34·9	177.584	1·5	Odżeleziacz syst. Overhoff nieczynny

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

Sprawozdania z posiedzeń Sekcyj i Komisyj.

Sekcja skarbowa i prawnicza.

W dniu 29 lutego b. r. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza posiedzenie połączonych Sekcji II. i III. Rady miasta, na którem załatwiono sprawę spłaty pożyczki, zaciągniętej w Centralnym Banku Czeskich Kas Oszczędności, obligacji Gminy miasta Krakowa z roku 1909 oraz ustalono opłaty od szyldów, gablotek i portali we frankach złotych.

Komisja przemysłów koncesjonowanych.

W dniu 27 lutego b. r. odbyło się posiedzenie Komisji dla przemysłów koncesjonowanych pod przewodnictwem Wiceprezydenta miasta Dr. Wielgusa.

Komisja wydała opinje co do szeregu wniesionych podań o udzielenie koncesji przemysłowych.

Komisja administracyjna.

We wtorek dnia 19 lutego b. r. odbyło się posiedzenie Komisji administracyjnej pod przewodnictwem Prezydenta miasta Federowicza, poświęcone sprawie budżetu funduszów i zakładów, pozostających pod zarządem Administracji akcyzy, który to budżet przedłożył i wyjaśnił st. radca Magistratu Dr. Zawadzki.

Komisja budżet uchwaliła, poczem zajmowała się sprawą kredytu 24 miljardów marek na cele dokończenia rzeźni sanitarnej i sali sekcyjnej przy zakładzie oprawcy.

Rzecz ta będzie przedłożona Radzie m. do uchwały.

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Związkowej w Krakowie, ul. Mikołajska L. 13.